

3 Immár megkerülhetetlen a KDNP

5 A fiatalokat be kell vonni a demokratikus folyamatokba

10 „A Teremtő mindig adott valami lehetőséget”

15 A szeretet kultúráját kell meghonosítani

Meghatározó volt az elmúlt egy év

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

A Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője szerint meghatározó volt az elmúlt egy év Magyarország számára. Harrach Péter a Parlamentben tartott sajtótájékoztatón a strukturális reformok elindítását, az adórendszer megváltoztatását és a nemzetpolitika terén végrehajtott fordulatot emelte ki. Mint mondta: a Fideszsel közös célt megfogalmazva, de önálló stílusban és önálló hangsúlyokat képviselve dolgozott és dolgozik a KDNP a jövőben is. Értékelése szerint az új alkotmányban a Kereszténydemokrata Néppárt minden törekvését érvényesíteni tudta, és semmi olyan nem került az alaptörvénybe, amit nem tartottak odavalónak. Kitért arra, hogy azon kétharmados törvények közül, amelyekért a KDNP felel, rövidesen elkészül a családok védelméről szóló jogszabály.

Szintén a KDNP felel majd az egyháziügyi változtatásokért, amelyekről előzetesen Harrach Péter azt mondta, hogy bezárják a kiskaput azok előtt, akik gazdasági vállalkozásnak tekintik az egyházalapítást. Jelentős mértékben csökkenteni kell az egyházként bejegyzett társaságok számát, a jelenlegi kétszázötven-háromszázról ötven alá kell vinni, ez felel meg a valóságnak. Állam

és egyház szétválasztása megtörtént, a társadalmat és egyházat szétválasztani nem szabad, az egyházak társadalmi szolgálatát az államnak elő kell segítenie.

Kérdésre válaszolva hozzátette: azok a kategóriák, amelyek eddig meghatározóak voltak, változni fognak. Az egyház kategórián belül éles elkülönülések nem lesznek, de az még nem derült ki, vajon lesznek-e történelminek nevezett egyházak. Ha lesz klasszikus történelmi egyház kategória, akkor abba azok tartozhatnak, amelyek legalább száz éve jelen van-

nak Magyarországon. Ilyen értelemben, ezek közé nem tartozik a Hit Gyülekezete, és ismeretei szerint nem is kíván ebbe a kategóriába tartozni. Ugyanakkor azt kérik, hogy megkülönböztető jelzőket az egyházakon belül ne használjanak, megjegyezve: a gyülekezet teljes joggal az egyházak közé tartozó közösségnek tekinthető.

Az oktatási törvényekkel kapcsolatban úgy fogalmazott: az irány jó, szakpolitikai és társadalmi szempontból egyaránt.

– Folytatás a 12. oldalon –

Először ünnepeltük az összetartozást

Június 4-én először ünnepelte az ország a Nemzeti Összetartozás Napját. Reggel katonai tiszteletadás mellett, a közjogi méltóságok jelenlétében felvonták a nemzeti lobogót a Kossuth Lajos téren. Az eseményen részt vett Schmitt Pál köztársasági elnök, Orbán Viktor miniszterelnök és Kövér László házelnök, valamint a kormány tagjai, több parlamenti párt és a diplomáciai testület képviselői. A nap folyamán a Kárpát-medence számos településén ünnepséget, megemlékezést rendeztek.

FORRÁS: KDNP.HU, MTI, KORMANY.HU

Budai Vár Az idén mintegy tizenegyezer diák utazhat külföldre magyarok területére tanulmányi kirándulásra a Határtalanul! program keretében – mondta Semjén Zsolt a Budai Várban, amikor a program nyitányaként Felvidékre tartó diákokat indítottak útnak. A nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke kiemelte: a Határtalanul! program lényege, hogy ne érettségizzen le egyetlen fiatal sem úgy Magyarországon, hogy nem volt intézményes formában legalább egyszer határon túli magyarok között.

A miniszterelnök-helyettes felidézve az egy évvel ezelőtti nemzeti összetartozásról hozott törvényt, úgy fogalmazott: ez a jogszabály nyitotta meg a nemzeti önbecsülésnek és a történelemmel való szembenézésnek az útját, ami a magyarság jövőjét jelenti; szembenézett a trianoni katasztrófa okával, a külső és belső magyarellenességgel.

Semjén Zsolt szerint a nemzet közjogi egyesítése folyamatosan és gördülékenyen halad, és elmondta, hogy megérkezett a kilencvenedik állampolgársági kérelem.

– Folytatás a 14. oldalon –

A legjobb európai kereszténydemokrata hagyományokat kell életben tartanunk

Megtörtént a gazdaságpolitikai fordulat Magyarországon, a kormányzati gazdaságpolitika új képletre, a növekedés + munka = pénzügyi egyensúly képletére tért át, azonban a magyar gazdaságpolitika még mindig veszélyzónában van – mondta el Orbán Viktor miniszterelnök május 31-én azon a Millenárison megrendezett gazdasági konferencián, ahol a kormány első évét értékelték. Orbán Viktor szerint Magyarország háborúban áll az eladósodottsággal és a munkanélküliséggel, de csak megújulással és átszervezéssel nyerheti meg.

FORRÁS: KDNP.HU • MTI

Soha nem tapasztaltuk meg azt, hogy egy választás után egy évvel is olyan összefogás legyen, mint amilyen most uralkodik az országban – jelentette ki Orbán Viktor a Széll Kál-

mán Alapítvány „Gazdasági fordulat” című konferenciáján. Orbán Viktor kijelentette: egy éve elhatároztuk, hogy megfordítjuk Magyarország sorsát, bármilyen nehézségekbe is kerül. A miniszterelnök úgy fogalmazott: nem akartunk beletörődni abba, hogy a magyar élet olyan legyen, mintha mindig kétszáz éves vényomás-sal élnénk.

Máris hatalmas eredményeket értünk el. Sokan mondták, hogy ne vessünk ki bankadót, most példaként emlegetnek bennünket. Mondták, hogy ne váljunk le az IMF-ről, most irigyelnek minket.

– Folytatás a 16. oldalon –

Immár megkerülhetetlen a KDNP

Komárom-Esztergom megyében megfelelő súlyukon kezelik a kereszténydemokrata képviselőket és a tagságot is, ez a legutóbbi választások óta érzékelhető – mondta el lapunknak Ablonczy Dánielné, a KDNP Komárom-Esztergom megyei elnöke. Popovics György, a Fidesz–KDNP-szövetség listavezetőjeként megválasztott megyei közgyűlési elnök szerint Komárom-Esztergom megyét a Fidesz és a KDNP valóban közösen vezeti.

ZSOHÁR MELINDA

Ablonczy Dánielné, a KDNP Komárom-Esztergom megyei elnöke, amikor a párt megyebéli helyzetéről kérdeztük, azt mondta, a KDNP pozíciói erősek e térségben. „Komárom-Esztergom megyében megfelelő súlyukon kezelik a kereszténydemokrata képviselőket és a tagságot is, ez a legutóbbi választások óta érzékelhető. Mind országos, mind helyi szinteken leképeződik a jelenlétünk – megfelelő feladatokat és megbízatásokat kapunk és vállalunk. Tatán, Tatabányán, Oroszlányban, a megyei közgyűlésben szintén nyomon követhető e változás, amelyet még több munkával hangsúlyozunk.”

– Természetesen ez nem jelenti azt, hogy a képviselői tevékenység mellett ne lennének további feladatok a pártépítésben. „A legközelebbi terveinkben új KDNP-alapszervezetek alakítása szerepel, mert megyeszerte határozottan artikulálni szeretnénk magunkat, mint világnézeti pártot. A politikában immár megkerülhetetlen a KDNP, a keresztény értékrend kiemelése azonban legalább olyan fontos nekünk, mint a törvényhozásban és a helyi önkormányzatokban való szerepvállalás – mondta Ablonczy Dánielné, aki a tatabányai önkormányzati testület képviselője.

Simon Géza és dr. Szabó Gábor Tatán élő politikusok a KDNP javasla-

tára erősítik a Komárom-Esztergom megyei közgyűlést. Az egyházi és a megyei önkormányzati kapcsolatok mind a munkában, mind az ünnepekben, mind az értékrendben a közös gyökerekről tanúskodnak, ez napi szinten is érzékelhető. Michl József tatai polgármester, országgyűlési képviselő az Országgyűlés kereszténydemokrata-frakciójában foglal helyet, gyakori felszólaló és nyilatkozó az országos médiában.

Komárom-Esztergom megyét a Fidesz és a KDNP valóban közösen vezeti – hangsúlyozta Popovics György megyei elnök, a Fidesz–KDNP-szövetség színeiben többséget szerzett megyei listát vezető politikus.

– A megyei közgyűlésben működik a munkamegosztás – szól a „hétköznapi” feladatokról a megyei elnök. – Simon Géza alelnök felel az intézmények működéséért, ezen belül az oktatást és szakképzést felügyeli és koordinálja. A két párt együttműködése mindamelllett nyilvánvalóan zökkenőmentes, hiszen két évtizedes a kapcsolat közöttünk – füzi hozzá Popovics György. – A tatabányai központú gyermekvédelmi szakellátást korábban a Váci Egyházmegye működtette, a Názáret Szociális Szolgáltató Intézmény által. Még dr. Völner Pál megyei közgyűlési elnök vezetése idején határozta a fenntartás egyházi kézbe adásáról, amely az emberek megalégedésére történt. Jelenleg a Szeged-Csanádi Egy-

házmegye vette át a váciaktól a fenntartást, Simon Géza alelnök személyesen tárgyalta és tartja a kapcsolatot Kiss-Rigó László megyés püspökkel. Több intézmény átvételéről is tárgyalásban állunk az egyházmegyével – mondta el Popovics György elnök, aki 1990-től folyamatosan tagja a Komárom-Esztergom megyei közgyűlésnek, és első ciklusában tölti be megyei közgyűlési elnöki pozícióját.

– Görög katolikusként kicsit belezülettem a Mária-kultuszba – vall az elnök hithez való viszonyáról. – Esztergomban születtem, szüleim pedagógusok voltak, az öreg templom melletti Poór Antal téren nőttem fel. A nagymám ide vitt magával misére, később itt ministráltam, sok ferences diákkal kötöttünk barátságot. Jó emlékezetemben őrzöm a máriapócsi búcsúkat, amelyeken annyiszor részt vettünk családommal, mert apai ágon onnan származunk. Kiss-Rigó László Szegedcsanádi megyés püspök úrral még az esztergomi időkből ered a kapcsolatunk, ő akkor a „kerek” templomban szolgált – foglalta össze Popovics György a gyermek- és ifjúkori időkét.

– A közelmúltban vettünk részt Esztergomban a csodálatos Mindszenty-emlékmisén, másnap pedig a pélimődszentkereszt kegytemplomban Paskai László gyémántmiséjén – számol be legutóbbi szakrális élményeiről Popo-

vics György. Elődjének, Völner Pál előző megyei elnöknek, jelenlegi államtitkárnak közismertek voltak személyes megerősítésű egyházi kapcsolatai, nem utolsósorban hívő katolikus családi élete kapcsán is. Utódja – saját bevallása szerint – igyekszik

közgyűlési elnökként folytatni ezt a tradíciót. Természetesen hivatalosan és magánemberként is fontosnak tartja a más felekezetekkel való jó kapcsolat hangsúlyozását.

– Gimnazistaként kétkezi munkásként vettem részt többedmagammal az esztergomi Keresztény Múzeum új termeinek kialakításában. Lékai bíboros úr konyháján ebédeltünk mi is, s akkor tanultam meg, hogy a kovászos uborka levét rá kell önteni a krumplis tészta – nyilvánul meg az elnök szokatlan személyességgel e momentumokról. A négygyermekes édesapa ritkán vall magánéletéről, ezúttal azonban kivételt tesz, s gyermek- és kamaszkoráról is szól a visszaemlékezés nyíltságával. – S az is büszkeséggel töltött el bennünket, hogy a bíboros mindannyiunkkal kezét fogott a munka közben, nem hagyván ki bennünket, diákokat sem – zárja ifjúkori emlékeivel Popovics György a bemutatkozást, a Fidesz és KDNP közös tevékenységének, személyi háttérének politikai és emberi példának felsorolását.

A Fidesz és a KDNP számos közös programot szervez a megyében, és részt vesznek egymás rendezvényein. A helyi és az országos politikában is szerepet vállaló politikusok együttműködését a kölcsönös tisztelet és az egymáshoz közelálló értékrend szavatolja.

Az új alkotmányról Szombathelyen

Puskás Tivadar, Szombathely polgármestere és Salamon László

K. H.

A Kereszténydemokrata Néppárt szombathelyi szervezetének meghívására Salamon László, az Országgyű-

lés alkotmány-előkészítő eseti bizottságának elnöke „Az új magyar alkotmány” címmel tartott előadást a Városháza nagytermében. A népes

hallgatóság előtt megtartott alapos, egyúttal élvezetes előadásában Salamon László hangsúlyozta: nem volt ugyan alkotmányozási kényszer, de volt alkotmányozási kötelezettség, amelyet a parlamenti többség és a kormány nem hagyhatott figyelmen kívül. Kiemelte, hogy nemzetközi összehasonlításban is korszerű, sőt példamutató, a demokratikus jogokat teljes mértékben biztosító alaptörvény született. Azt, hogy az ország népe valóban a magáénak tekinti-e az új alkotmányt, az alaptörvény fogadtatása mutatja majd meg.

Hibaigazítás

Lapunk márciusi számának 15. oldalán, a KDNP Veszprém megyei szervezetének tisztújításáról szóló tudósításba Latorczai János újonnan megválasztott megyei elnök (képünkön) fotográfiája helyett Latorcai János, a KDNP Országos Választmánya elnökének, a Magyar Országgyűlés alelnökének fotója került.

A hibáért az érintettek és olvasóink elnézését kérjük.

Varga László nevét viseli a miskolci székház

Felszentelték és megáldották a történelmi egyházak képviselői június 9-én a Kereszténydemokrata Néppárt miskolci székházát. Az épületet Varga Lászlóról, a földszinti tanácstermet Isépy Tamásról nevezték el.

Varga László a KDNP egyik alapítója, már az 1947-es választásokon bejutott a parlamentbe – mondta el Molnár Péter, a KDNP miskolci elnöke. – Sokat küzdött a kereszténydemokráciáért, nagyon nagy tisztelettel tekintünk rá, ő volt az egyik, aki 1989-ben újjáalakította pártunkat. Az elmúlt évben ünnepekkel, az életéről készült filmmel, szindarabokkal emlékeztünk születésének száza-

dik évfordulójára. Már tavaly eldöntöttük, hogy róla nevezzük el a székházunkat, az ünnepélyes felszentelésre azonban most kerül sor, abból az alkalmából, hogy nálunk tartja ülését a Kereszténydemokrata Néppárt megyei nagyválasztmánya Semjén Zsolt pártelnök részvételével.

A székház földszinti tanácsterme egy másik KDNP-s politikus, Isépy Tamás nevét viseli. Molnár Péter elmondása szerint neki is komoly szerepe volt abban, hogy ma még létezik Magyarországon kereszténydemokrácia. Miskolcon végezte iskoláit, innen indult ügyvédi pályája, itt választották országgyűlési képviselővé is. Nyughelye is itt van a városban, a Szent Anna temetőben.

Országjárás. Semjén Zsolt, a KDNP elnöke Miskolcon a minap.hu-nak elmondta: országjárásba kezdtek a KDNP vezető politikusai a helyi szervezetek megerősítése érdekében, mert kulcsfontosságúnak tartják, hogy a megyékben és a településeken is hangsúlyosan jelen legyen a Kereszténydemokrata Néppárt.

A KDNP-frakció Erdélyben

FORRÁS: MTI, KDNP.HU

A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja a korábbi évekhez hasonlóan idén is részt vett a csíksomlyói búcsún és zárándoklaton. Az út alkalmat teremtett rá, hogy a párt és frakció vezetése találkozzon, megbeszéléseket folytasson az erdélyi magyar és román politikai szervezetek vezetőivel.

A székelyföldi magyar politikai helyzetről tárgyalt Semjén Zsolt, a KDNP elnöke, miniszterelnök-helyettes és Harrach Péter frakcióvezető az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) vezetőivel.

A romániai magyar politikai helyzettel összefüggő aktuális kérdésekről tárgyalt a KDNP képviselőcsoportja

és a Romániai Magyar Demokrata Szövetség frakciójának vezetése Székelyudvarhelyen.

Előtte az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, a Magyar Polgári Párt és a Székely Nemzeti Tanács vezetőivel folytatott megbeszélést aktuális kérdésekről Semjén Zsolt, és látogatást tett a székelyudvarhelyi demokráciaközpontban is, ahol az állampolgársági ügyeket intézik.

Kézdivásárhelyen a kormányzó román Demokrata-Liberális Párt (PDL) frakciójának vezetőivel találkozott a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója.

Semjén Zsolt a találkozó után elmondta, hogy a román kormány fő erejét alkotó PDL-lel folytatott megbeszélésen az Európai Néppárt keretein belüli, egymásra utaltságon alapuló együttműködés lehetőségeit tekintették át.

Első IKSZ nemzetpolitikai hétvége

KOCSIS DÁNIEL
IKSZ NEMZETPOLITIKAI
MUNKACSOPORT VEZETŐ

2011. május 20-22. között rendezték Debrecenben az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) első nemzetpolitikai hétvégéjét. Az eseményen részt vett az erdélyi Magyar Ifjúsági Tanács (MIT) és a Magyar Ifjúsági Értekezlet (MIÉRT), a felvidéki Via Nova Ifjúsági Csoport, valamint a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség Ifjúsági Szervezete. Magyarország számos régiójából képviseltették magukat az IKSZ-esek.

Az első napon az ismerkedés volt a főszerep: először Gaal Gergely elnökhelyettes köszöntötte az egybegyűlteket és beszélt az IKSZ által kezdeményezett www.gyerehaza.org oldalról, majd Korbeák György, a régióért felelős IKSZ alelnök, az est házigazdája ismertette röviden a programot, végül Kocsis Dániel, a Nemzetpolitikai Munkacsoport vezetője mutatta be a határon túlról érkezett szervezeteket. Ezután egy elegáns belvárosi étteremben borkóstolóra került sor.

Másnap délelőtt rendezték a Kárpát-medencei szervezetek labdarúgó kupáját – kiegészülve néhány helyi csapattal, köztük a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat kispályás labdarúgó csapatával. Akik nem kívántak élni a sportolási lehetőséggel, azok városnézésre indultak, illetve részt vettek az országos TeSzedd! szemégyűjtési akcióban.

A délutáni első kerekasztal-beszélgetésen bemutatkozott az IKSZ Nemzetpolitikai Munkacsoportja: Stágel Bence IKSZ-elnök és Kocsis Dániel ismertetője után mindegyik jelenlévő ifjúsági szervezet bemutatta saját szervezetét, fontosabb programjait, és a

jövőbeli esetleges együttműködési lehetőségeket vázolták fel. Ezután a jelenlévők kérdéseket tehettek fel egymásnak – elsősorban a határon túli szervezetekhez érkeztek a kérdések.

Délután Stágel Bence moderálásával Répás Zsuzsanna, nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár asszony és Wetzel Tamás, az egyszerűsített honosítási eljárás bevezetésével kapcsolatos feladatok ellátásáért felelős miniszteri biztos tartott előadást. Répás Zsuzsanna röviden áttekintette a rendszerváltás utáni évek utáni különböző kormányok által folytatott nemzetpolitikát, ismertette a jelenlegi helyzetet és a jövőbeli célokat. Felvezetőjéből a résztvevők megtudhatták, hogy számos tabut sikerült ledönteni az elmúlt több, mint húsz évben, ami végül lehetővé tette az egyszerűsített honosítási eljárást vagy a magyar kulturális autonómiát Szerbiában. Wetzel Tamás ismertette az egyszerűsített honosítási eljárás kidolgozásának lépéseit, szót ejtett a szükséges intézkedésekről – többek közt a Demokrácia Központok fontosságáról. A jelenlévők örömmel értesülhettek arról, hogy továbbra is hetente 4000–5000 állampolgársági kérvényt nyújtanak be. Az előadások után a hallgatók kérdéseket tehettek fel a meghívott előadóknak. Főleg helyi érdekeltségű témák hangzottak el: a kárpátaljai titkosszolgálatok, valamint a szlovákiai megfélemlítések kapcsán. Az est táncházzal ért véget.

Másnap a jelenlévők részt vettek a kerekestelepi református templom ökumenikus istentiszteletén, majd a szomszédos strandon pihenték ki a hétvége fáradalmait. Bízunk benne, hogy a kialakult barátságokon túl szakmai együttműködésünkkel is tovább tudjuk erősíteni egymást, éljünk akárhol, a határ bármelyik oldalán.

Külön szórványstratégia készül az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ), valamint felvidéki, kárpátaljai és erdélyi ifjúsági szervezetek közreműködésével – mondta el Stágel Bence, az IKSZ elnöke. Az ifjúsági szórványstratégia év végére készülné el, ezzel kívánják az asszimilációs folyamatokat mérsékelni és lehe-

tetés szerint megállítani – tette hozzá, kiemelve: fontos, hogy a magyar fiatalok a jövőben is büsz-

kén vállalják magyarságukat, kiálljanak jogaikért és aktív résztvevői legyenek a közéletnek. A KDNP ifjúsági szervezete vezetőjének tájékoztatása szerint a nemzetpolitikai hétvégén arról is megállapodtak, hogy külön munkacsoportot hoznak létre a nemzetpolitikai szakmai együttműködés segítésére. A munkacsoportok találkozóinak helyszí-

nét rotációs rendszerben a résztvevő ifjúsági szervezetek biztosítják majd.

Forrás: iksz.net

Együttműködési megállapodást kötött az IKSZ és a MIT

FORRÁS: MTI

Együttműködési megállapodást írt alá az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) és az erdélyi Magyar Ifjúsági Tanács (MIT) június 4-én Budapesten egy ifjúsági szórványstratégia kidolgozását segítő közös munkacsoport felállításáról. Stágel Bence, az IKSZ elnöke az aláírás után elmondta: az általa és Sándor Krisztina, a MIT elnöke által aláírt együttműködés célja a határon túli és a magyarországi fiatalok nemzeti összetartozás-tudatának erősítése, az IKSZ és a MIT közötti kapcsolat továbbfejlesztése a közös elvek mentén. A KDNP országgyűlési képviselője

kiemelte: az IKSZ a kereszténydemokráciát, mint értékmegőrző világnézetet magáénak valló fiatalok szövetsége, kiemelt fontosságú céljának tekinti a határon túli magyar ifjúsági szervezetekkel való élő kapcsolatok fenntartását. A MIT, mint az erdélyi magyar fiatalok kiemelt szereplője, a történelmi egyházak társadalmi tanításának nyílt felvállalója, stratégiai partnerének tekinti az IKSZ-et. Rámutatott: hiszik és vallják, hogy nem az országok fizikai határai számítanak az összetartozás szempontjából, hiszen kultúránkban, nyelvünkben, emberi kapcsolatainkban, lelkünkben él az összetartozás élménye.

A fiatalokat be kell vonni a demokratikus folyamatokba

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

A fiatalokat lehetőség szerint minél szélesebb körben be kell vonni mind a politikai folyamatokba, mind a munkára és a családi életre való felkészítésbe, valamint az oktatási terület alakításába, amelyek mind meghatározzák későbbi életüket – értettek egyet az európai uniós tagországok ifjúsági ügyekkel foglalkozó miniszterei brüsszeli találkozójukon. Mint az elnöklő Soltész Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkára az értekezlet alatt rendezett sajtótájékoztatón elmondta, ezt egyebek között azért tartják kiemelten fontosnak, mert később ezek a nemzedékek fogják irányítani az

uniós országokat, és az ő munkájuktól függ majd a tagállamok helyzete.

Andrula Vasziú, az Európai Bizottság ifjúsági ügyekért is felelős tagja a sajtótájékoztató emlékeztetett arra: az EU másfél évvel ezelőtt életbe lépett intézményes reformszerződése, a Lisszaboni Szerződés is előírja, hogy a fiatalokat az EU és tagországi ösztönözzék a demokratikus folyamatokban való részvételre.

Soltész Miklós a találkozó egy másik témáját, az ifjúsági szervezetekkel folytatott intézményesített párbeszédet illetően hangoztatta: annak

előrevitelében az elmúlt három félv év uniós elnökségének, a spanyol-belga-magyar triónak komoly munkája van. A párbeszéd legfontosabb aktuális üzenete szerinte az, hogy a fiatalok életében kiemelt a munka jelentősége, és hogy hogyan tudnak felkészülni a

majdani aktív tevékenységre. Az államtitkár beszámolt arról, hogy a brüsszeli találkozón az uniós ideit tematikus évéhez kapcsolódva az önkéntesség témájáról is eszmecsere folytattak. Andrula Vasziú e tekintetben nagyon hasznosnak nevezte

azokat a programokat, vitákat, amelyeket a magyar elnökség szervezett idén az önkéntesség évének keretében. Ezek révén a fiatalok új készségeket szereztek – hangoztatta a ciprusi biztos, aki megemlítette azt is, hogy 1996 óta mintegy ötvenezer fiatal vállalt ilyen tevékenységet, egyebek között külföldön. A biztos tájékoztatást adott az ülésen a Fiatalok lendületben program felidős értékeléséről is. Vasziú hangoztatta, hogy uniós-szerte több mint hétezer ötszáz programot támogatnak évente, és ennek száznegyvenezerrel több fiatal a hasznélvezője. Ezek a programok elsősorban a vezetői és a csapatmunka megismeréséhez nyújtanak segítséget.

A Fidelitást és az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetséget érintő kérdésekről tárgyalt Ágh Péter és Stágel Bence. A két kormánypárt ifjúsági szervezetének elnöke a találkozó után közleményben üdvözölte Dömötör Csaba YEPP elnökké választását. Emellett napirendre került a kormányzati ifjúsági ügyek megvitatása, a két szervezet együttműködésének kérdése, valamint a határon túli és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatok témája. A két szervezet vezetője egyetértett abban, hogy az elmúlt nyolc évben elhanyagolták a fiatalokat, ezért nagyon sok a tennivaló ezen a területen.

Nagyon sok a tennivaló

FORRÁS: IKSZ.NET

Dömötör Csaba YEPP elnökké választása kapcsán kiemelték, hogy Csaba megbízható munkájával szerzett megbecsülést egy idegen nyelvű közösség tagjai között Magyarországnak, a tisztújításon ezért őt támogatták a kontinens legjelentősebb és legnagyobb politikai-ifjúsági közösségének küldöttei. Hangsúlyozták, hogy büszkék erre a „történelmi” győzelemre, hiszen Csaba az Európai Néppárt ifjúsági szervezetében az első új uniós tagállamból érkező elnök. A két ifjúsági szervezet vezetője beszélt a szervezetépítés kérdéseiről.

Mint mondták, a könnyed, szórakoztató programok mellett szükség van olyan programokra is, ahol a fiatalok elmondhatják véleményüket a köz ügyeiről, és felhívhatják a figyelmet a problémáikra.

Mindketten hangsúlyozták: kiemelt szervezeti céljuk, hogy a szórakozás és a közösségi élmény nyújtása mellett szervezeteiket tartalommal töltsék meg, ezért nagyon fontos a szakmai munka is. Ágh Péter példaként említette, hogy ennek szellemében több elismert szakember, vezető politikus volt a Fidelitas szakmai kabinetjeinek vendége az elmúlt időszakban. Megállapodtak, hogy

a későbbiek során kölcsönösen meghívják egymást kiemeltebb rendezvényeikre.

Természetesen a szervezeti kérdések mellett szóba kerültek a kormányzati ifjúsági ügyek is. A két szervezet vezetője egyetértett abban, hogy az elmúlt nyolc évben elhanyagolták a fiatalokat, ezért nagyon sok a tennivaló ezen a területen. Mihalovics Péter miniszteri biztossá való kinevezése is azt bizonyítja, hogy a kormányzat stratégiai célnak tekinti a fiatalok problémáinak megoldását. Ágh Péter és Stágel Bence a jövőben is rendszeresen egyeztet majd a fiatalokat érintő kérdésekről. A képviselők az új nemzedéket érintő ügyekben a parlamenti munkájukat is összehangolva folytatják.

„A házunk olyan volt, akár egy csomópont”

BALOGH ANDRÁS
(1912–1985)

Gazdálkodó, favágó, munkás, kubikus, a Demokrata Néppárt képviselője 1947-ben a Somogy megyei választókerületben

A Barankovics István vezette Demokrata Néppárt hajdani országgyűlési képviselői azt a kereszténydemokrata politikai és szellemi gyakorlatot igyekeztek a háború utáni Magyarországon meggyökereztetni, amely Európa szerencsésebb felén a század második felében sikertörténetnek bizonyult. A szovjet megszállás alatt villámgyorsan kiépülő kommunista diktatúra meggátolta őket ebben, és sorsuk vagy az emigráció, vagy az itthoni üldöztetés lett. Magatartásuk és munkájuk azonban példa lehet a megújuló Magyarországon. Sorozatunkban a hajdani képviselők hoztatórtozóit faggatjuk, tekintettel arra, hogy az utolsó időket éljük, amikor még köztünk vannak azok, akik a hajdani politikusok életének részesei voltak, azt közelről követhették, olyan emlékek birtokosai, amelyek velük végleg elvesznek. E hónapban Balogh András fia, a hetvenéves Balogh Árpád beszél édesapjáról.

H. I.

Amikor édesapám 1985-ben itt hagyott bennünket, felmentem a tanáczházára, hogy elintézzem az ilyenkor szokásos teendőket. Azon a napon tudtam meg, hogy élete végéig megfigyelték. A jelentéseket nem láttam, de elmondás szerint egy helyütt azt írták: vitorlát kellene kötni rá, hogy vigye magával a többieket.

Nehéz úgy beszélni róla, hogy az ne tűnjön túlzásnak. Apám nem volt tanult ember, csak az elemi iskolát végezte el. A jó Istentől azonban olyan bölcsességet kapott, aminek segítségével mindenkivel szót tudott érteni. Bizalommal voltak hozzá az emberek, így amikor a falunak szüksége volt egy húsvizsgálóra, addig kérelték apámat, amíg el nem ment a tanfolyamra. Később a közösség kedvéért még a tűzoltóságot is kitanulta. Minden jóra nyitott volt, amit elé hozott az élet. Gyerekfejjel nem igazán értettem, mit is csinál, mi történik körülöttem. Minden természetes volt. Az, ahogyan egy-egy ügy érdekében mozgósítja az embereket, ahogyan színtársulatot toboroz, előadásokat szervez, összefogja, terelgeti a fiatalokat, szervezi a falu életét, és ahogyan anyám, az a törekeny asszony mindebben támogatja. A házunk olyan volt, akár egy csomópont.

A Demokrata Néppártba 1947-ben lépett be. Az év augusztusában megválasztották képviselőnek. Ma, amikor a televízióban nézem a közvetítéseket, mindig arra gondolok, vajon hol ülhetett, melyik lehetett az ő helye.

Életünk ezek alatt az évek alatt nem sokat változott. Egyszer, már felnőttkoromban találkoztam egy somogyi asszonnyal, ő mesélte, beteg gyermekét sokáig apám hordta a kórházba. Minden hét elején, amikor indult az Országgyűlésbe, vitte magával a kislányt, Pesten bevitte a kórházba, aztán hétvégén hazahozta a családjához.

1949-ben a DNP önfeloszlatása után képviselőtársai győzködték, hogy neki és a családnak is jobb lesz, ha emigrál. Mézes Miklóssékkal készült elhagyni az országot. Úgy volt, hogy a biztonság kedvéért apámnak egy megbízható ember viszi a megbeszélte helyre a bőröndjét. Igen ám, de édesapám észrevette, hogy követik. Attól való félelmében, hogy mindenkit bajba sodorhat, nem ment el a megbeszélte helyre. Amikor hazakerültünk a Hortobágyról, egyszer csak beállított hozzánk egy ember, és azt mondja: meghozta Balogh András bőröndjét. Akkor tudtuk meg, hogy aznap éjjel őt is elfogták, és az mentette meg apámat, hogy az összes

dokumentumot megette, mielőtt le tartóztatták.

A Magyar Dolgozók Pártja többször is megkönyékezte édesapámat. Eleinte szép szóval győzködték, majd fenyegették. De nem adta be a derekát. Azt mondogatta: tagadták az Istent, fiam, hogy léphettem volna be közéjük. Dobi István tanácsára elment a faluból, favágónak szegődött messze a családjától, Kaszópusztára. Azt gondolta, ha nem lesz szem előtt, megóvhatja a családot. De nem így történt. Egy decemberi éjszakán ránk törték az ajtót, kiabáltak, hogy azonnal pakoljunk össze. Nagyon megijedtünk. Anyám tiltakozott, hogy nem megy sehová. Lelőkték az ágyra, és egy tiszt beletömte a bőrkesztyűjét a szájába. A tizenhárom éves nővéremnek valami elképzelhetetlen lélekjelenlétet adott az Úr: elkezdett pakolni, és ez anyámat is észhez térítette. Felpakoltak minket egy teherautóra, másik három család mellé, bevitték Csurgóra, ott felraktak egy marhavagonra. Majd egy héti utaztunk embertelen körülmények között, a téli fagyban. A végállomás Tedejpuszta volt. Estére érkezünk meg. Fogalmunk sem volt arról, hová megyünk, mert mindenütt, amerre a szem ellátott, csak puszta volt. Aznap az istállóban éjszakáztunk. A trágyát elemlámpa fényénél kézzel kellett kitarítanunk. Édesapám, amikor karácsonyra hazatért, csak a lepecsételt házat találta. Ha visszamegy Kaszópusztára, az ostoba kommunistáknak eszébe sem jutott volna keresni őt. Meg is lepődtek egy pillanatra, amikor önként jelentkezett. Leírhatatlan volt az örömünk, amikor megérkezett.

A táborig emlékek közül a legfélelmetesebb számomra az volt, amikor a hatalmas silógödörből takarmányt pakoltuk, és az egyik tiszt azt mondta, ha kiürül, mindannyiunkat bele fognak lőni. Minden nap szo-

rongva dolgoztunk, rettegve figyeltük: mindjárt üres lesz.

Két évet éltünk 600 emberrel egy fedél alatt, de soha semmilyen veszekedés nem volt közöttünk. Mindenki igyekezett hasznossá tenni magát. Volt közöttünk egy hegedűművész, aki a finom kezével faszeket faragott és azzal talpalta a cipőket. Egy öreg grófnő bennünket, gyerekeket tanított. Apám rendkívül jól értett az állatokhoz és szervezőképessége itt sem hagyta cserbe. Olyan gazdaságot építettek ki a többiekkel, hogy 1953-ban amikor bezárták a tábort munkát, házat is ígértek neki, ha marad.

Semmink se maradt, így egyik nagybátyámnál húztuk meg magunkat. Apámat mindenhol elbocsátották, amikor kiderült politikai múltja. Aztán váratlanul a semmiből eljött hozzánk a bakonyi erdőgazdaság egyik vezetője. Valamikor jóban volt édesapámmal: munkát ajánlott neki. A fakitermelést, mészégetést jól megfizették akkoriban, nekünk meg kellett a pénz. Három év múlva megengedték, hogy visszaköltözzünk, de a megtorlás még akkor sem ért véget. Édesapámat sokáig minden május elsején és november hetedikén elvitték, megverték, de soha nem panaszkodott. Mi, gyerekek osztályidegenek lévén nem tanulhattunk.

Annak ellenére, hogy élete végéig hitt abban, amit csinált, gyötörte a lelkiismeretfurdalás, hogy nekünk miatta kellett szenvednünk. Mindezek ellenére nem voltunk megkeseredett, magunknak való család. Emlékszem, halála előtt nem sokkal hazalátogattam, és ő lelkesen mesélt a tanácsitkárról. Dicsérte, milyen jóra való, annak ellenére, hogy kommunista. Később kiderült, ez az ember figyelte meg az apámat. De ő nem gyanakodott, csak a jót látta. Élete végéig megőrizte hitét az emberekben.

A kitelepítettek „a kommunista terror megkülönböztetett módját” szenvedték el

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

A kormány vizsgálja a kitelepítettek kárpótlásának rendezését, annak lehetőségét, hogy a jövőben az ilyen címen járó nyugdíjrészt legalább annyival meg lehessen emelni, mint a többi nyugdíjrészt – mondta Rétvári Bence a Budapestről Kitelepítettek Emlékművének avatását követően. A közigazgatási tárca parlamenti államtitkára az emlékmű avatásán, a főváros XXII. kerületében azt mondta, hogy a kitelepítettek „a kommunista terror megkülönböztetett módját” szenvedték el. Kiemelte: januárban az új alaptörvény életbélésekor végérvényesen elbúcsúznak az 1949-es alkotmánytól, amelynek „fennhatósága alatt ezeket a borzalmakat elkövették”.

A Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke kiemelte: az elmúlt években az előző kormány a különböző nyugdíj-kiegészítéseket, amelyek kárpótlás címen jártak, befagyasztotta. Bár nagyon nehéz a költségvetés helyzete, a kormányzat arra törekszik – tette hozzá –, hogy ezt feloldják. Több előterjesztéssel foglalkozott már a kormány, hogy miként lehet a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány által befagyasztott és az inflációt sem követő kárpótlási, kiegészítő nyugdíjrészeket legalább annyival megemelni,

amennyivel a többi nyugdíjrész megemelkedik – jelezte Rétvári Bence, aki hangsúlyozta továbbá, hogy a kormányzat felkarolta a kitelepítettek ügyét, ez már a második emlékmű, amelyet egy éven belül Budapesten felavatnak. Mindegyik esetében igyekezett a kabinet hozzájárulni akár az emlékmű felállításához, akár az ünnepségsorozathoz. Felidézte, hogy a kormányzati médiumok tematikus nappal emlékeztek a kitelepítettekre a hatvanéves évforduló alkalmával, és támogatták egy új dokumentumfilm elkészítését is. Továbbra is partner a kormány, legyen szó akár az új közoktatási törvény után a nemzeti alaptantervről, akár más területről – mutatott rá Rétvári Bence.

Jókai Anna író a kitelepítéseket idézve úgy fogalmazott: az akkor történtek ma is óriási fájdalommal töltik el az emberek szívét; az otthonuktól fosztottak meg őket, a haza „utolsó polgárai” lettek. Megjegyezte: jó lenne a vonatkozó jogszabályt korszerűbbé tenni, hogy a méltánytalanságot elszenvedettek nyugdíja ki egészülhessen.

Széchenyi Kinga a kitelepítettek nevében felidézte, hogy hatvan éve

ezen a napon kapták kézhez az első kitelepítési határozatokat. Ezt a dátumot soha nem felejtjük el – mondta, hozzátéve: a múltat nem elég azoknak felismerniük, akik elszenvedői voltak.

Át kell törni az elhallgatás és elhallgattatás falát. Hangsúlyozta: a köz- és felsőoktatásban is meg kell ismerniük a fiataloknak az akkor történeteket.

A Budapestről Kitelepítettek Emlékművét Solymár Gábor budafoki evangélikus lelkész, Fülöp Ákos nagytétényi római katolikus plébános és Nagy Péter budafoki

református lelkész áldotta meg. A rendezvény kezdete előtt Budafok mindhárom templomának harangja egyszerre szólt 9 óra 58 perctől 2 percen át. Az esemény fővédnöke Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, védnökei Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter, Tarlós István, Budapest főpolgármestere és Mádi Jenő, a Magyar Politikai Foglyok Szövetségének (Pofosz) országos elnöke volt.

Az emlékműnél koszorút helyezt el: Helmut Kollig, Bonn városkerület polgármestere, Jankovics Marcell, a Nemzeti Kulturális Alap elnöke és Németh Zoltán, Budafok-Tétény országgyűlési képviselője.

A Pofosz kezdeményezte az emlékmű állítását, amely részben közadakozásból valósult meg. V. Majzik Mária képzőművészt bízták meg az emlékmű elkészítésével, amelyet a XXII. kerületben, az evangélikus templom kertjében állítottak fel. A mű három, egyenként 3 méter magas dombormű. A két szélső falon vagonok láthatók, a vagonok ablakrésein szomorú emberarcok tekintenek ki. A középső dombormű egy férfialakot ábrázol, aki egy fecske tollait tépkedi – jelképezve, hogy a kitelepítetteknek már reményük sincs a szabadságra és arra, hogy valaha is visszatérhetnek elvett otthonaikba.

A II. világháború után nem zárult le a kollektív üldöztetés időszaka. 1951 nyarán Budapestről is megkezdődtek a tömeges kitelepítések falvakba, tanyákra. A fővárosból 1951. május 21. és július 18. között több mint 5000 családot, mintegy 15 ezer embert távolítottak el. A kitelepítetteknek néhány óra alatt kellett lakásaikat elhagyniuk, fejenként legfeljebb 250 kg holmit vihettek magukkal. A hátrahagyott ingatlanok állami tulajdonba kerültek, az ingóságok pedig részben állami tulajdonba, részben az elvett lakásokba költöző pártkáderek, ávosok tulajdonába.

Barankovics István

Középosztály és disszimiláció

(Részletek)

Szekfü Gyula mutatott rá a húszas években egy nagyszabású és mélyen-szántó történetpolitikai tanulmányában arra a messihi következményeket magában hordozó társadalmi és nemzeti betegségünkre, hogy Magyarországon – nem utolsósorban a hivatalnok-középosztály háborús anyagi összeomlásának okán – a nemzetfenntartó réteg nem azonos az államfenntartóval, sőt a leginkább nemzetfenntartó osztály, mint osztály is, szinte maga egészében megszűnt államfenntartó réteg lenni. Az alól az osztály alól, amelynek ősi őstőnei, megvilágosult agya és céltudatos akarata által a nemzeti eszme hordozójának és érvényesítőjének szerepét kellett örökségként és feladatként vállalnia, az idő kimosta a gazdasági hatalmat, az államfenntartó erőt. Viszont a vagyon azoknak a kezén halmozódott fel, akik siketek voltak nemzeti géniusunk sugallatai iránt, akik friss magyarokként a nemzeti életnek csupán külsőségeit vették fel, vagy éppen hogy útban voltak a nemzettel való azonosulás felé. Ezekben a húszas években majdnem érinthetetlen dogma volt, hogy középosztályunk a nemzet egészséges gerince. A középosztálykérdés tartalmát a nemzetnek és az államnak abban a vitathatlan kötelességében látták, amelynek teljesítése által a nemzetfenntartó osztály megteszi az első lépést, hogy államfenntartó réteggé váljék. Csak kalaplevegő tisztelettel illett beszélni arról a középosztályról, amely – mondhatni – a maga egészé-

ben lett a világháború anyagi rokkantjává, miután hősi türelemmel és áldozatkészséggel viselte a sötét évek legsúlyosabb csapásait. A politika tengelygondolata is a középosztály anyagi talpra állítása lett.

(...)

A középosztályról majdnem úgy illett beszélni, mint a holtakról: nil, nisi bene. Két hibával tett kivételt az elhallgatás szabálya: egyik volt az osztály szegénysége, melyen az államnak kellett segítenie, a másik a néptől való eltávolodás. A társadalmi cenzúra hatása alatt azonban csak annyit volt ildomos olykor megemlíteni, hogy a középosztálynak a nép érdekei megfogalmazójává és képviselőjévé kellene válnia, a nép eszévé és akaratóvá kell lennie, nem ugyan azért, hogy civilizáltabb életmódjához való jogát ezáltal megszerezze és megtartsa, hanem: hogy a vak gyermek, a nép, akinek kezében az lenne a politikai hatalom, mint a gyerek kezében az olló, rossz vezetők ártalmas befolyása alá ne kerüljön

A korszak, a maga neobarokk tekintélytisztelésének hangján azzal a biztatással fordult a középosztály felé, hogy szálljon le a néphez, ami azonban magyarán a középosztály elmarasztalása volt egy igen súlyos hivatás elleni bűnbánás és nemzeti kötelességmulasztásban, abban tudniillik, hogy a középosztály elszakadt a néptől, amelynek gondviselése létének igazolása, értelme. Szekfűnk és még inkább Szabó Dezsőnk kívül alig akadt más vezető elme a szellemi élet

fórumán, aki döntő erővel állította és bizonyítékokkal is alátámasztotta volna, hogy nálunk a középosztálykérdés megoldásának kulcsa nem ennek a rétegnek anyagi talpra állításában és a néphez való leszállásában van, hanem az osztály újjáteremtésében, egy új középréteg kiképzésének módozataiban.

(...)

A mai középosztály belső gyengeségének okait vizsgálva lényeges okként kell felvennünk azt a tény is, amit röviden a világháború kontraszelekciója következményének nevezhetünk. A háború mindenképpen kontraszelekciót végez, de egy osztályban sem oly mértékben, mint éppen a középosztályban. A hősi halottak közt a legrettentőbb százalékot az osztályok elitje adja. A legszörnyűbb arányban pusztultak a jellemes, testben és lélekben egészséges, vezetésre alkalmas, bátor, felelősségérző és népszerűtől úrfiúk, akikben családi hagyományként élt a fajnak ragyogó katonai erénye, és akikre éppen most – most lennének ők országvezetés is. Ez a korosztály, mégpedig e korosztálynak színe-virága hiányzik! Jeltelen sírjaikban a szebb és jobb jelen fekszik. A faj gyöngyei kerültek föld alá. E korosztályról igazán elmondhatjuk: nagyobbik nagysága a temetőkből van, de silánysága egészen itt nyomaszt. Aki tehát a középosztály hibáiról és hiányairól ír, annak mérlegre kell tennie e drága fiatalok vérének is: a középosztály leg-

jobbait temette el, és ez az áldozat nagy dicsősége és mentsége.

Mentségeket azonban hiábavaló fáradság keresni akkor, amikor az egyetlen értelmes cselekedet a gyógyítás. A gyógyítás eredményessége a helyes diagnózison, a betegség okainak föl-kutatásán és a célszerű cselekedetek bátor végrehajtásán múlik. Szerintünk a közvélemény, amely szinte egyhangúlag ítél a középosztályról, helyesen látja a diagnózist. A magunk részéről, ha darabosan is, de az igazság keresésének jó szándékával mutattunk rá a baj okaira, amelyeknek fölfedése tulajdonképp már az új és hivatása teljesítésére alkalmas vezető réteg kiképzésének módozatait is előírja.

(...)

De szükséges olyan magyar szellemű kulturális, társadalmi stb. politika és elitkiválasztási politika is, amely a magyarság ősi szellemvilágának uralmát hatékonyan biztosítani képes, hogy középosztályunk tagjai a jövőben megóvassanak attól, hogy akár csak öntudatlanul is, de elpártoljanak az örök Magyarországtól, vagy értetlenül álljanak szemben nemzeti szellemünkkel és rendeltetésünkkel. Ezekben az állandónak hitt kapcsolatok is meglazító vagy feloldó időkben vigaszunk és reménységünk az ezeréves nép kincseit őrző parasztság, amely különbnek bizonyult urainál, amely egészséges politikai tájékozató ösztönével elhárított magától minden idegen csábítást, akár kommunizmus, akár diktatúra, akár öngyilkos hitlerizálás képében jelent meg a kísértő.

FORRÁS: MARKER

1994-ben az Emberjogi figyelő (Human Rights Watch) nevű szervezet kiadványában a ruandai népirtás kapcsán a következőket olvashattuk: „nem az ősi fékevesztett indulatok kitöréséről van szó... a gyűlöletet és félelmet egy modern elitréteg szándékosan állította saját szolgálatába hatalma megtartásáért.” Ma a gyöngyöspatai események kapcsán szemrevételezve a magyar valóságot, végiggondolva, mi is történt például Ruandában, az emberben óhatatlanul felébred a forgatókönyvíró, s megengedvén magának egy kis elmebajt, percek alatt összeállíthatja a közelmúlt eseményeiből egy politikai thriller vázlatát. Emlékezzünk vissza, hogy milyen sokáig csak a zsidóságot fenyegette úgymond veszély Magyarországon. Egészen addig borzoltatták a kedélyeket, amíg a dolog a visszajára nem fordult, vagyis megjelentek min-

denféle örült gojok és motorosok. A növekvő örület, s valószínűleg a magyarországi zsidóság nyomására ezek a vészharangok egyszerre csak elcsitultak, s Gyurcsány Ferenc egy emlékeztetés demonstrációval „tűzte zászlajára a magyarországi cigányság védelmét”. Egyik is m e r ő s m

három pohár fröccs után meg is jegyezte: a „cigányság helyében most kezdenék félni egy kicsit, ugyanis ők képtelenek megvédeni magukat, és leállítani ezt az örült politikát, mielőtt túl menne egy határon. Velük voltak bármit elkövethetnek. A zsi-

dóság nevében csak vonultak, a cigányokat pedig az utcára hívják. Ez a kis különbség sokat elárul”. Az idő a hibbant képzelgést, a paranoiát igazolta.

„A faluban az emberek már hűtőszekrényt sem használnak. drága az áram, meg minek is!”

Ha átlépünk a jelenbe, s a fenti d r a m a t u r g i a szerint tekintünk Gyurcsány Ferenc megjelenésére azon a bizonyos tárgyaláson, talán megengedhető

következtetés lenne a megfélemlítés, a tanúvallomások látványos befolyásolása.

Félretéve a fantáziát, visszatérve a valóságba elmondható, hogy a gyöngyöspatai események ismételtén rávilágítottak a magyar valóság talán

legkritikusabb problémájára, miszerint az ellenzék képtelen vagy éppen nem is akar továbblétni a saját orránál, s így azt sem szeretné, ha bárki távolabbra kívánna tekinteni, hiszen ezek a problémák, ellentétek mindig és mindenkor jelentős politikai hasznot jelentenek, mind a baloldal, mind a szélsőjobb számára. Az egyenruhában masírozó, félelemkeltő alakulatok valójában okai egy hosszan elhúzódó, végtére is racionális érvek alapján fenntartott problémának, éppen úgy, ahogyan a falvakban eluralkodó rettegés is. Nem is olyan régen többször is boncolgattuk a leszakadt régiók elszegényedését, illetve annak stációit. Talán nem túlzás, ha egy lépéssel továbblépünk és kijelentjük: Magyarország bizonyos részein elindult, s mára látványossá lett a civilizáció felbomlása.

„Már nemcsak a cigányok járnak lopni, hanem a magyarok is. Éjszánkánként sorra törtek be mindenkihez. Gázolajat loptak meg ennyivalót. Kide-

rült, hogy falubeliek, olyanok, akikre álmomba sem gondoltam volna.” (67 éves nyírségi nyugdíjas)

„Az emberek ott állnak csoportosan a bolt előtt, és akit vásárolni látnak, attól mennek kéregetni, pénzt, ennivalót. Már a boltba is alig mer menni az ember.” (43 éves Budapesten élő, az ország keleti részébe hazalátogató értelmiségi)

„A faluban az emberek már hűtőszekrényt sem használnak. drága az áram, meg minek is! Az én vejem is havi húszezer forintot keres, pedig egész nap odavan, de hiába, csak annyit fizetnek neki.” (66 éves Békés megyei nyugdíjas asszony)

„Már tévét sem szeretünk nézni a reklámok miatt. Úgy szeretem azt a Borbás Marcsit, de a múltkor még rá is megharagudtam. Pakolta a kosarába azt a sok mindent, amit én már évek óta nem vehetek meg magamnak.” /Egy CBA reklámcaféként szerepelt a műsorvezető. – A szerk./ (45 éves budapesti érettségizett nő)

„Képtelenség megmozdítani az embereket. Már nemhogy munkát keresni, kirándulásra sem lehetett őket elvinni. Lassan képtelenek lesznek bármiféle együttműködésre. Húsvétra szerveztünk egy túrát, hogy végre ki-mozduljanak. Alig tudtunk egy kis busznyi embert összeszedni két faluból. Gyerekek kerülnek állami gondozásba, magyarok éppúgy, mint a cigányok. 13 éves cigánylányokat adnak férjhez. A jobb módú városi családok lejönnek, kinézik a lányokat, és mint a lisztet a boltban, megveszik. Egy kis csokoládé, ruha és már vihetik is. Hiába sírnak szegények.” (48 éves mátészalkai pedagógusnő)

Ha mindezen beszámolók mellé hozzáadjuk a hírekben megjelenő kegyetlenségeket, barbárságot (rablások, gyilkosságok, családirtás), s felidézzük Illyés, Németh László, Féja Géza szociográfiáit, Móricz Zsigmond írásait, illetve a távoli és közeli múlt eseményeit, továbbá, hogy a nyugati civilizáció, amely a jólétre, a bizton-

ságra épült, szintén repedezik, kijelenthető, ami Magyarországon történik, nem más, mint játék a tüzzel. A problémát már régóta látjuk, mégis racionális megfontolások alapján politikai haszonszerzés céljából a baloldal évek óta a helyzet fenntartásán munkálkodik. (Az állami juttatásoktól való függés, az ellentétek szítása, amely alkalmas az ellenfél hazai és nemzetközi lejáratására etc.) Ha rövid időn belül ezt az előre megírt és régóta játszott forgatókönyvet nem rúgjuk fel, tulajdonképpen bármi megtörténhet. A tét nem kevés. A kormányzó szövetség nem kevesebbet, mint az ország átszervezését, új alapok megteremtését, egyféle nemzetépítést tűzött ki céljául. Ehhez a bomlás megállítása, illetve visszafordítása elengedhetetlen feltétel.

A fent idézett, a falu tehetetlenségéről panaszkodó pedagógusnő azt is mondta, hogy régen, ha egy falut körbekerítettek volna, elzárták volna a külvilágtól, akkor is életben marad.

Ma ez már nem így lenne. A kereszténydemokrácia egyik hagyománya a társadalom megszervezése, az önszerveződések felkarolása, jelentős népművelő mozgalmak elindítása. Vajon tanítható, segíthető lenne-e a leszakadt régiók, falvak önszerveződése, a kreativitás beindítása, az okos ötletek kivitelezése? Újraéleszthető lenne-e a nők hajdani összetartó szerepe, a közös kikapcsolódás, a játékok, a sport, a kultúra újrafelfedezése, a tanítás, az iskola, a kultúrházak szerepének újraértelmezése, az egymás segítése, a kapcsolatok újraépítése? A közbeszédben időnként fel-felbukkan a középosztály fontossága. Azé a rétegé, amelyik „az államot, a nemzetet a vállán tartja”, ha kell, megvédi az elenségtől, az összeomlástól, ha kell, a leszakadó rétegek segítségére siet. A középosztályhoz legtöbbször anyagi jólétet társítunk, pedig a műveltség, a kreativitás, a felelősségvállalás, az elhivatottság, az áldozathozatal éppen úgy hozzátartozik.

D-Y-Ó

A baloldali média kormánypárti korszakában is bővebb teret szentelt az ellenfél lejáratásának, mint a valódi közügyek és gondok taglalásának. Mióta azonban a baloldal vált ellenzékké, azóta az első betűtől az utolsóig a legképtelenebb, legkicsinyesebb módon varr minden – nagyobb részt az előző kormány keltette – visszásságot a miniszterelnök és a kétharmados többség nyakába. Reménytelen vállalkozás lenne minden állításukat sorra, naponta cáfolni. De egy-egy ostobaságuknál éppen jelentéktelensége, üressége miatt érdemes megtorpanni.

Az ÉS nehéz fejtörő kérdést ad fel olvasóinak – Ki mondta? – „Nyilván nem örülnek most azok... akik a zavarosban szeretnek halászni, akik a magyar termőfölddel és vízkészlettel szeretnének spekulálni, szívesen adnának bármit idegen kézbe, mivel eddig is ebből gazdagodtak...”

Tehát a kérdés az, hogy ki mondta mindezt? Rákosi vagy Orbán Viktor?

És tessenek elképzelni, Rákosi mondta! De Orbán is mondhatta volna, sőt, ha szó szerint nem is így, de mondta is!

Mi következik mindebből? Hogy Orbánnak nincs igaza, mert Rákosi is mondott ilyet? Vagy, hogy Orbán bolsevista, Rákosi utánzó? Vagy, hogy mindketten valami nagy számárságot mondtak? Talán engedjük, hogy holnapután külföldiek és spekulánsok felvásárolják a magyar termőföldet, vízkincset csak azért, hogy Rákosinak – és Orbánnak – ne legyen igazuk? – Az Élet és Irodalom ezekre a kérdésekre adott vá-

lasszal adós maradt. Szerintük Rákosi, Orbán egykutya.

A Népszabadság első oldalán, szerkesztőségi cikkben teszi szóvá, hogy a Médiatanács a Való Világ műsor miatt megbüntette az RTL-t, mindössze 173 panaszos beadványa alapján, noha a bepanaszolt műsornak két millió nézője van, és boldogan nézik. A baloldali lap tehát azt sugallja, hogy a törvények betartása nem jogi és erkölcsi, hanem statisztikai kérdés. Ha valamit sokan szeretnek, az egyben törvényes is.

A Médiatanács nyilván nem politikai szimpátia, hanem a beterveztett bizonyíték alapján döntött az RTL Klub ellen, még ha két millióan nézték is szemrebbenés nélkül azt a baromságot, amit az RTI Klub bemutatott.

Magára a kereskedelmi tévzés színvonalára és nézettségére vonatkozóan a jobboldalinak egyáltalán nem tekinthető György Péter esztéta már régen megadta a választ: A tévé-néző azt nézi, amit mutatnak neki. Ha egy nagy meztelen ülepet mutatnak neki órákon át, akkor azt nézi.

Ami pedig magát a kereskedelmi tévét illeti, lehet, hogy két millió előfizető nézi. Másik két millió előfizető pedig nem nézi.

Csillag István közgazdász „Tizenkét érv a devizahitelek ellen”

Áskálódók

„Reménytelen vállalkozás lenne minden állításukat sorra, naponta cáfolni.”

címmel tizenkét érvet sorol fel, de ebből az első is elég lenne, a többi mind ráadás.

„Két évtizeddel a rendszerváltás után nagyon rossz üzenet az, ha az állam a többi adófizető költségére kimentti azokat, akik elszámolták magukat” – szól az első érv.

Hát ez bizony nagyon rossz üzenet. De különösen azért, mert a Fidesz lakáskölcsön programját Medgyessyék kevesellték és megduplázták a felvehető hitel összegét. Aztán a pártkorifeusok és minden retyerutyájuk felvette

a kölcsönöket forintban. Csak ezután jött divatba, és könnyítették meg, hogy devizában is lehetett kölcsönt felvenni. Sőt, szinte már csak abban, mert az kedvezőbb. Na, ekkor kezdték „elszámítani” magukat, akik később futottak, mert elhittették velük, hogy így kedvezőbb. És nem mondták nekik, hogy ebből baj lehet, mert akik ezt kitalálták, maguk sem tudták még akkor, hogy jön a világsőd.

Érdekes módon, volt akkor egy gazdasági miniszter, úgy hívták, hogy Csillag István. Ez a Csillag akkor főszerepet játszott az óriási, fedezetlen sztrádaépítésekben és PPP-építkezésekben. Ő sem mondott semmit, csak vetette fel az állammal a számolatlan deviza-milliárdos kölcsönöket. Lehetséges, hogy ez a

Csillag miniszter azonos azzal a másik, közgazdász Csillaggal? Aki most tizenkét tanácsot tud adni, de valószínűleg még sokkal többet is tudna. Akárcsak a csodarabbi, aki mikor a libák mind megdöglöttek, még mindig tudott volna további gyógymódokat ajánlani? De a beruházási euromilliárdos kölcsönöket az adófizető fizeti most vissza.

Még mindig az Élet és Irodalom. A glossza-rovat egyik szervezője azon élcelődik – II. János Pál pápa boldoggá avatása kapcsán –, hogy egyik pápának sem akarózik boldoggá avatni a renitens Mindszenty bíborost, aktáit örökre elásták a Vatikán levéltárának feneketlen mélyére. A vele vitatkozó másik szerző szerint viszont Mindszenty főbüne a Vatikán szemében, hogy cserbenhagyta nyáját, amikor az USA-követségére menekült.

Mindez persze kitaláció, a Vatikán nem az ÉS szerzőit szokta bevonnai a boldoggá avatási eljárás menetébe.

Mi viszont tudunk arról, hogy a később nemes lelkű, művelt irodalmárként és felvilágosult liberálisaként szereplő ex-bolsevisták és cimboráik ávós korukban hogy kínozták és alázták meg az Andrássy út 60-ban a meztelenre vetkőztetett bíborost, amiért éppen olyan bátran szállt szembe a bolsevizmussal, mint a nácizmussal, és mint az öt kiválasztó XII. Piusz pápa, akit ugyanezért, ugyanazok gyűlölnék mai napig, akik szeretnék letagadni Mindszenty érdemeit.

Jellemző, hogy vannak, akiknek – mikor másról van szó, még akkor is – mindenről Mindszenty bíboros jut az eszükbe. Ha pedig cserbenhagyásról lehet beszélni, később sokkal inkább a szétszéledt nyáj hagyta cserben a pástort, mint ő a nyáját.

„A Teremtő mindig adott valami lehetőséget”

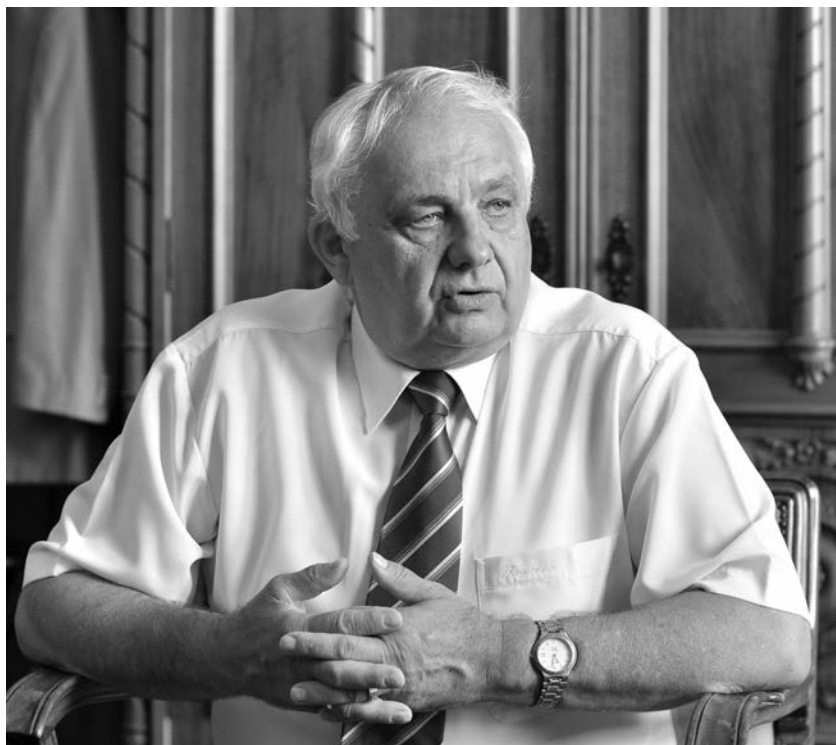
Nemcsak politikai, hanem sorsközösség is a miénk – Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke a Fidesz–KDNP szövetségéről. A Kereszténydemokrata Néppárt Országos Választmányának elnökével közéleti pályájáról, a KDNP elmúlt éveiről, törvényhozásról és a család fontosságáról beszélgettünk.

BRÉM-NAGY FERENC

– *A Magyar Országgyűlés alelnöki dolgozószobájában ülünk. Hosszú út vezetett ide Gyomaendrőről, ahonnan Ön elindult. Egyenes volt ez az út?*

– Egyáltalán nem volt egyenes. Nem is lehetett a korszak feltételei miatt, hiszen, ahogy abban az időben minősítették, osztályidegen, ikszes családból származtam, így nem járhattam

szé az akkori politika ebbe nem nyugodott bele és megüzenték, hogy ne is álmodjak többről. Miniszteri kitérítéssel végeztem, a Műegyetemi felvételi vizsgát, de az iskoláztatási bizottság nem javasolja a felvételemet. Az volt a szerencsém, hogy akkor indult Esztergomban egy felsőfokú vegyipari-gépészeti technikum, a sors

Megtanultam, hogy csak kökemény elhatározással és kitartással végzett minőségi munkával tudok boldogulni.

azt az utat, amit más a tanulmányai alapján járhatott. Valahogy úgy fogalmazott az általános iskola igazgatója, amikor nyolcadik után sehová sem javasoltak továbbtanulásra, noha elsőtől kezdve kitűnő volt a tanulmányi eredményem, hogy a gyerek tudását a bizonyítványban elismertük, de továbbtanulását semmiképpen sem javasoljuk. Majd még hozzátette az akkor tizenéves gyereknek, hogy tudod, mit mondott Krisztus – arcod verejtékével eszed a kenyered. Ezzel jelezte nekem, hogy nem tanulhatok. Próbálkozni persze próbálkozik az ember, nem adja fel, miközben a reménytelenség felad rá egy másik szemüveget is, hogy meglássa a lehetséges utakat. Nagy protekcióval sikerült július 1-jén inasként elhelyezkedni. És akkor jött az életemet alapvetően meghatározó esemény: augusztus 31-én délután 4 órakor az ország legrégebbi gimnáziumának, a Mezőtúri Református Gimnáziumnak az igazgatója azt mondta, hogy felvesz a saját felelősségére. Így kerültem középiskolába. Per-

oda vezérelt. Az igazgató azt mondta, ha olyan lesz a felvételem, mint a bizonyítványom, ő felvesz. Odakerültem hát és elvégeztem. A Teremtő mindig adott valami lehetőséget. Az államvizsga bizottság két elnöke Sályi István, a miskolci egyetem akkori rektora és Barátosi Jenő, a Vegyterv főmérnöke volt. Miután az államvizsgát is kitérítéssel tettem le, Sályi professzor azt mondta: fiam, magának nálunk van a helye az egyetemen. Ez a mondat szívdobogtatóan örömteli volt és kiteljesedett jövőt vázolt. De az élet, mint mindig, most is adott egy fricskát, egy újabb kihívást. Az egyetem helyett a munka és a katonaság következett. Októberben már a „seregben” kergettem az „aranytextilt”. Egy teljes év kiesett az életemből. Újra munka, majd az annyira óhajtott egyetem, amit külön tanrend szerint négy év alatt végeztem el.

– *Nem először beszélgetek olyan emberrel, aki átélte a kommunizmus alatt az „osztályidegenség” bélyegével együtt járó hátrányokat. A legtöbb tör-*

tétben felbukkannak olyan emberek, akik segítettek, akik saját territóriumukban, saját felelősségükre másképpen döntöttek, mint ahogyan elvárt volt. Sokszor tűnik úgy, mintha létezett volna egy hazug és abszurd világ a felszínen, alatta pedig nagyon sokan őriztek volna egy másikat...

– Nyilván így volt. A Jóisten olyan embereket vezérelt az utamba, akik segítettek. Hagyhattak volna elvesztesen, mondhatták volna szétárt kezekkel, hogy nem tudnak mit tenni, a döntés nem az ő kezükben van, de valahogy mindegyikükben volt valami többlet, és úgy ítélték meg – szerencsémre –, hogy ezzel a többlettel élniük kell. Arra azért ezek az évek megtanítottak, hogy csak kökemény elhatározással és kitartással végzett minőségi munkával tudok boldogulni.

– *Eljött a rendszerváltás. Nyilvánvaló volt, hogy Ön miképp kapcsolódik be a politikába?*

– A rendszerváltozásakor kaptam az első vezetői megbízatásomat. 1990-ben Bod Péter Ákos kinevezett a FÉG vezérigazgatójává. Addig szakmai beosztásaim voltak. Egyetemi oktatóként, vagy gázkészülék gyártási, illetve gyártásfejlesztési főmérnökként a szakmai tudást, a konstrukció megteremtését és gyártását kellett szerveznem, ami egészen más dolog. Decemberben neveztek ki, majd rá egy évre bekerültem a minisztériumba, a hova szintén Bod Péter Ákos hívott, hogy szervezzem meg az ipar gazdálkodásáért, illetve az ipar fejlesztéséért felelős főosztályokat, mert mint utóbb kiderült nem voltak ilyenek. Az is egyértelművé vált, hogy nagyon nagy szükség van rájuk, tekintettel arra, hogy akkor volt a magyar ipar a legnagyobb válságban. Ezután jött Szabó Iván, aki azzal bízott meg, hogy dolgozzam ki az ipar fejlesztésének lehetséges koncepcióját. Ez egy másfél éves munka volt, aminek a sikerét igazolta, hogy mind a szakmai, mind az érdekképviseleti szervezetek elfogadták. Ennek nyomán neveztek aztán ki ipari és kereskedelmi miniszternek. Tulajdonképpen a politika forgatagába ezalatt az idő alatt kerültem bele. Ekkor léptem be a Kereszténydemokrata Néppártba is.

– *Miért ide? Miért nem a Magyar Demokrata Fórumba?*

– Neveltetésemből adódóan kezdetől a Kereszténydemokrata Néppárt volt az egyetlen alternatíva. Az ipari és kereskedelmi tárca akkor az MDF-é volt. Mondtam Antall József miniszterelnöknek, hogy nem lépek be az MDF-be, nem azért, mert bármi bajom lett volna az MDF politizálásával, hanem mert én meggyőződéses ke-

reszténydemokrata voltam akkor is, ha nem volt róla papírom. Elfogadta. Azt mondta, lépjek be nyugodtan a KDNP-be, bár hangsúlyozta, hogy szerinte annyira kereszténydemokrata az MDF is van, mint a KDNP.

– *1994-ben vesztett az addig kormányzó koalíció, a magyar jobboldal szétesett, visszajöttek, ráadásul az SZDSZ-nek köszönhetően nagyon nagy többséget is szereztek a kommunisták. Ám ekkor kezdett formálódni a polgári szövetség is, amelynek Ön abban az évben a főpolgármester-jelöltje volt. Nem nyert, ám figyelembe véve a körülményeket az akkori választás sikernek mondható. Ön hogyan élte meg?*

– Az 1994. évi parlamenti választási vereség után Orbán Viktor és Súrján László úgy látták, hogy egy közös jelölt sikerrel vehetné fel a versenyt Demszky Gáborral. Ehhez csatlakozott az MDF is, de a Kiszgazdapártot nem lehetett meggyőzni. Miniszteri munkának voltak eredményei. Az, hogy a válságkezelést szakmai közmegegyezés övezete, az, hogy a magyar ipar megindult felfelé a gödörből, azt mutatta, hogy az erőfeszítéseink nem hiábavalóak. Nem volt könnyű meghozni azt a döntést, hogy elvállaljam a jelöltséget. Az önkormányzati vezetés egy másik műfaj, egy másik szakma. Ám azt eredménynek láttam, hogy én voltam az a legkisebb közös többszörös, akiben az izoláció veszélyével szembenező jobboldali pártok meg tudtak egyezni, amit aztán a választási eredmények megerősítettek, mert azt mutatták, hogy a jobboldali összefogásnak lehet eredménye. Ha a rám leadott szavazatokhoz hozzáadjuk a Szabó János kiszgazdajelöltre adottakat, akkor elmondhatjuk, ha a polgári szövetség teljes lett volna, 1994-ben nem Demszky Gábort választották volna Budapest főpolgármesterének.

– *Aztán változások kezdődtek a KDNP-ben is...*

– Igen. A polgári szövetség, amelyről a választás megmutatta, hogy valós lehetőséget jelent, és amelyben egyharmados arányban vett részt az MDF, a KDNP és a Fidesz, szétesett. Az MDF-ben megkezdődött a polarizáció, a személyek harca, vélt vagy valós sérelmek mentén, ahogyan ez már lenni szokott, a KDNP-ben pedig minket egész egyszerűen a Fidesz ügynökeinek tituláltak. Giczy György mondta akkoriban a nagyon tisztességes egyharmados ajánlatra, hogy nem hajlandó Für Lajos és Orbán Viktor reggelijénél az antré lenni.

– *Hogyan élte meg a történéseket?*

– Életem egyik legrosszabb időszaka volt. Addig én, személyem elleni

Ha a feleségem nem áll mellettem az elmúlt húsz évben ilyen következetesen, nem tudtam volna eljutni ide.

támadásokat nem éltem meg a politikában, valahogyan ezek engem elkerültek. Ekkor szembesültem velük. A pannonhalmán tanuló gyerekeimet megfenyegették, hogy likvidálni fogják az egész családot, éjszaka felcsöngették a lakásunkat, a telefonunkat és mindenféle liberális féregnek neveztek, hiszen akkor így voltunk beállítva. Holott nem történt más, minthogy láttuk, csak az vezethet előre, a jobboldal csak akkor nyerhet, ha képes lesz a jobboldali pártokra leadott szavazatokat egyesíteni. Odáig fajultak a dolgok, hogy kizártak bennünket a pártból, Isépy Tamás és Latorcai János volt az első kettő a sorban. El kell ismerni, akkor, ha csekély mértékben is, de Gicztyék voltak többségben. Ezért úgy irányították, alakították a történéseket, hogy egy év leforgása alatt a párt tagjainak negyven százalékát elvesztette, majd szétesett. Gicztyéket a párt érdeke nem befolyásolta, az a szűk csoport, ami körülötte mindent eldöntött abban a tévhitben reménykedett, hogy ha másképpen nem, de Kisgazdapárttal szövetségben biztosan bejutnak az országgyűlésbe. Reményüket táplálhatta, hogy Torgyán József többször is nyilatkozta: ha kell a hátán is beviszi a KDNP-t a parlamentbe. Akkor egy felületes szemlélőnek tűnhetett realitásnak, hiszen a Kisgazdapárt előtt nyitva állt a pálya. Aztán az élet úgy hozta, hogy Gicztyék felégettek mindent maguk mögött, mindenkiel összeveszve, tagság nélkül egyedül maradtak. Ekkorra már inkább az MSZP-hez húztak, mint a polgári szövetség pártjaihoz. 1998-ra Torgyán József számára is terhet jelentettek, a kisgazdák is belátták, csakis az összefogás lehet a jövő útja. A KDNP politikailag megsemmisült, nem került be az Országgyűlésbe. Azzal, hogy a kizárásunk után – tehát

nem párttűző módon – megalakítottuk a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséget, átmentettük a kereszténydemokrata értékeket. „Politikai menedékjogunkkal” a Fideszben biztosítottuk az egyház társadalmi tanításának képviselőt a politikában, és megteremtettük az alapját annak a szövetségnek, amely ma kétharmados felhatalmazással kormányozza Magyarországot.

– *Az mára kiderült, hogy akik ezen az úton jártak, a jó utat választották. A történetnek van egy olyan aspektusa is, mintha a Demokrata Néppárt nagy öregeire életük végén még az a feladat várt volna, hogy ilyen kataklizma után még egyszer sinre tegyék a pártot...*

– Így van! Óriási történelmi lecke ez! A Demokrata Néppárt nagy politikusai végig tisztában voltak vele, hogy merre kell haladni. Részben ismerték a választási matematikát, részben volt tapasztalatuk a szövetség erejében. A KDNP csődje, hogy akkori vezetői képtelenek voltak felfogni, ez már nem hatalom kérdése, hanem a lenni, nem lenni racionális megfogalmazása. Nem véletlen, hogy a Demokrata Néppárt egykori politikusai, Varga Laci bátyánk, Kovács K. Zoltán bátyánk álltak a peres eljárás élére, és az ő nagyon makacs és aprólékos munkájuknak köszönhetően sikerült a pártot újra a törvényesség útjára állítani. Ezt a történelmi munkát nekik kellett elvégezni. Természetesen a sorból nem maradt ki Isépy Tamás, Rapcsák András és Szokolczay György sem, akinek szintén kiemelkedő szerepe volt ebben a küzdelemben.

– *A bírósági ítélet után újjászerveződött a párt, helyreállt megtépzott nemzetközi tekintélye is azzal, hogy visszavették az Európai Néppárt tagjai-*

nak sorába. És nem mellesleg a polgári szövetség gondolatát is igazolta az idő, hiszen a KDNP pártszövetségben vezeti az országot a Fideszsel...

– Nemcsak politikai, hanem sorsközösség is a miénk. Van egy nagy formátumú, karizmatikus vezető, egy nagy, meglehetősen széles eszmei spektrumot átívelő néppárt, és van egy vállaltan világnézeti párt, amely a társadalmi igazságosságot, az egyházak társadalmi tanítását, a keresztény értékeket minden más megfontolástól mentesen képviseli. Ez a konstrukció sikeres és működőképes.

– *Nincs könnyű helyzetben az ország, ezt mindenki érzi...*

– Valóban nem könnyű a helyzetünk, rengeteg az öröklött teher, de vannak, akik nem érzik, vagy nem akarják érezni ezt. Nagyon sokan nincsenek tisztában azokkal a nehézségekkel, amelyekkel az országnak nap nap után szembe kell néznie, ami nemcsak az adósságállományból következik, de a foglalkoztatási és demográfiai helyzetből is, vagy éppen a moralitás problémáiból erednek. Az egyén többnyire a saját mikroklimáját látja, ami természetes, nem is lehet elvárni, hogy minden mást is lásson, ám a kettőt közelebb kell egymáshoz. A politikai ellenfeleink, az elmúlt nyolc év haszonélvezői pedig úgy viselkednek, mintha őket semmi felelősség nem terhelné.

– *A nehéz helyzet szokatlan parlamenti munkát eredményez. Az Országgyűlés alelnökeként hogyan látja a mögöttünk maradt egy évet?*

– Felfokozott a parlamenti munka tempója. Ez következik abból, hogy az idő, a felfokozott emberi várakozások és a gazdasági lehetőségek szorításban vagyunk. Létrejött egy kétharmados

többség, amelyik egyértelművé tette, hogy górcső alá kell venni minden olyan gondot, problémát, amiről az elmúlt húsz évben a minősített többség, vagy az erő és néha az akarat hiányában nem lehetett dönteni. Új, az élet medrét kijelölő törvényekre van szükség. Sokszor és sokan mondják, hogy nem volt teljes a rendszerváltás. Most eljött az ideje, hogy minden területen rendet tegyünk és elvarrjuk a szálakat. Ehhez alkotmányozni kell. Alkotmányozni pedig nem könnyű. Meg kellett alkotni egy olyan alaptörvényt, amelyben minden olyan érték szerepel, amelyek ezer éves államiságunkból adódóan fontosak és a mi keresztény meggyőződésünkben adódóan a jövő felé haladtunkban is megfelelően irányítanak. Ehhez elengedhetetlenül szükséges még az a harmincegynéhány sarkalatos törvény meghozatala is, amelyek összeforrt egysége jelenti majd Magyarország új alkotmányát. Ez óriási munkát igényel az Országgyűléstől. Mindeközben olyan törvényeket is kell alkotnunk, amelyek az élet mederben tartását, az ország mindennapi stabilitását biztosítják. Mindez nem lehetséges másképpen, minthogy gyakorta képviselői indítványokkal is segítjük a minisztériumok munkáját.

– *Az tudható, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt politikájának középpontjában a család intézményének megerősítése áll. Mit jelent Önnek személyesen a család?*

– Ez az alap. Csak ez biztosíthatja, hogy az ember ebben a felfokozott iramú munkában teljes értékűen részt tudjon venni. Ehhez háttérrel kell biztosítani. Nekem ezt a feleségem adja, hisz már a gyerekeimnek is családja van, és az ottani problémákat is orvosolni kell, néha meg kell masszírozni a lelkiüket, néha nem árt egy-egy mondattal irányt mutatni, vagy, ahogy egyik barátom fogalmazta, a jövő útját kövegni. Csak egymást segítve lehet előre haladni. Ha a feleségem nem áll mellettem az elmúlt húsz évben ilyen következetesen, nem tudtam volna eljutni idáig. Neki ezért nemcsak sokat kell dolgoznia, de hektikusan is. Gyakorta kell egyedül megoldania a családdal kapcsolatos problémákat. Szokta is mondani, hogy politikai özvegy.

– *Mindketten gyomaendrődiek. Van ennek jelentősége?*

– Ennek így nincs. A hasonló családi háttérnek, a hasonló értékvilágnak van. Hiszen ha abban lettek volna nagyobb eltérések, bizonyosan nehezebb lett volna végigmenni ezen az úton. A közel negyven év, amit házasságban leéltünk hozott nehézséget és örömet egyaránt, azonban a Jóisten megvédett bennünket az elszakadástól, meg tudtuk őrizni az egymás iránti szeretetünket. Ez az, amibe a gyerekeink is bekapaszkodhatnak.

– Folytatás az 1. oldalról –

Vannak, akik jobban tudnak taktikázni és lobbizni, ez csupán megzavarja a kedélyeket, hozzátéve: hagyni kell dolgozni az államtitkárt, és az eredmény jó lesz. Az MTI kérdésére azt mondta, hogy stabil Hoffmann Rózsa helye a kormányban, és a munkájának megfelelő bizalmat élvez. A miniszterelnöknek van kormánya, és nem a kormánynak miniszterelnöke, hozzátéve: a döntést adott esetben nem a KDNP, hanem a kormányfő fogja meghozni. Nincs döntési kényszer, szó sincs arról, hogy a miniszterelnöknek ne lenne bizalma az államtitkár iránt. A problémát a politikai ellenfelek, a riválisok és a média gerjeszti. Harrach Péter szerint egy jól előkészített, de nem biztos, hogy jól kommunikált munkáról van szó, az egyeztetések számos szinten és folyamatosan zajlanak, és alaposan kidolgozott hármas törvény kerül hama-

rosan a parlament elé. A gyöngyöspatai történésekkel kapcsolatban furcsának találják – folytatta egy másik témával a frakcióvezető –, hogy egy gazdag amerikai veszi magának a bátorságot, és hazugsággal manipulálja a hazai és nemzetközi közvéleményt.

Rétvári Bence, a közigazgatási tárca parlamenti államtitkára elmondta, hogy 124 törvényjavaslatot terjesztett elő a kormány, mintegy 100 volt a képviselői indítvány, és 38 beadvány jegyzett a KDNP. Összehasonlítva a négy évvel ezelőtti adatokkal a kormányzati előterjesztések száma körülbelül ugyanannyi volt, ugyanakkor a képviselői indítványok száma többszörösére nőtt – mutatott rá.

A kormányzat egy időzített szociális bombát kapott, amikor hivatalba lépett – mondta az államtitkár, aki a meghozott szociális intézkedései közül kiemelte a közműdíjak befagyasztását, a kilakoltatási moratóriumot. Kitért arra, hogy az egyes lépések fedezetét nem újabb megszorításokkal teremtették meg, hanem a bankadó, a válságadó kivetésével. Szólt még az adományok áfa-mentességének megszüntetéséről, a határon túli magyarság érdekében elfogadott intézkedésekről. Utóbbiak közül az egyszerűsített honosításról hozott jogszabályt, a nemzeti összetartozásról hozott törvényt, a Határtalanul osztálykirándulási programot és a Ma-

gyar Állandó Értekezlet összehívását említette meg. A frakciószövetség népszerűségvesztését firtató kérdésre azt mondta, hogy egy négyéves ciklus során középido felé mindig csökken az emberek érdeklődése. A KDNP alelnöke szerint ugyanakkor még mindig nagyon stabil szavazótábor van a Fidesz–KDNP-szövetség mögött.

Pálffy István frakciószóvivő azt mondta, hogy „kutyanehez év” van az ország mögött, de ez nem jelenti azt, hogy ne egy kutyanehez év következne. A következő év olyan életmódváltást hoz Magyarországon, amire mindenkinek fel kell készülnie. A KDNP nem hagyja el azokat az embereket, akik ezt nagyon kemény sokkhatásként fogják megélni. Felhívta ugyanakkor a figyelmet a növekvő GDP-adatokra, amelyek az utóbbi három év legnagyobb elmozdulását mutatják, s ezt a gazdasági kormányzás eredményeként értékelte.

Meghatározó volt az elmúlt egy év

„Mi másként csináltuk volna” – Harrach Péter a KDNP-frakció első évéről

Nem elégedetlen az elmúlt egy év teljesítményével a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője. Harrach Péter az origo.hu internetes portálnak adott interjújában elmondta, KDNP-frakció létszámában és felkészültségében is megfelelő, ezt jó néhány sikeres, önálló kezdeményezés is jelzi, amelyek közül megemlítette azt, hogy a család- és életvédelmi passzusok bekerültek az új alkotmányba. A frakcióvezető beszélt arról, hogy bizonyos kérdésekben van különbség a KDNP és a Fidesz véleménye között, de a nemzeti célok érdekében a két párt együtt vállalja az átalakulásból adódó konfliktusokat.

FORRÁS: ORIGO.HU – JOÓ HAJNALKA

– Sokszor elhangzik a KDNP-ről, hogy a támogatottsága nem mérhető, önállóan indulva a párt valószínűleg be sem jutott volna a parlamentbe. A frakció mennyire érezte erősnek az elmúlt egy évben a KDNP-t? Sikerült magukat megkülönböztetni a Fidesztől?

– A KDNP története mélypontján, a Giczy-féle (Giczy György a KDNP elnöke volt 1995-2001 között) nehéz időszakban hosszú ideig a Fidesz soraiban képviselte magát a parlamentben, de bizonyos önállóságot élvezve ekkor is meg tudta őrizni identitását. Ez akkor is megmaradt, amikor ismét önálló frakciónk alakulhatott, és a Fideszszel szövetségben dolgoztunk tovább, és így van ma is. Mivel a szövetséggel mi a szavazóinkat is a szövetség mögé állítottuk, nincs értelme külön mérnünk a

támogatottságunkat. Ez nem jelenti azt, hogy így marad a világ végéig. Erős pártépítésbe kezdünk az év elején: erősíteni fogjuk a civil holdudvart és a helyi szervezeteket, és immár főállású szervezőink dolgoznak a pártépítésen.

– Önálló indulásban gondolkodnak?

– Erről csak szükség esetén lehet szó, de valójában azon dolgozunk, hogy az önálló identitás megjelenítéséhez egy erős, szervezett pártunk is legyen.

– Ez a jövő, de milyenek látta magukat a kormányváltás óta eltelt egy évben?

– Nem vagyok elégedetlen. A KDNP-frakció, úgy érzem, létszámában és felkészültségében is megfelelő. Jó néhány sikeres, önálló kezdeményezésünk is volt az elmúlt egy évben. Mindenképp annak könyvelem el például, hogy a család- és életvédelmi passzusok bekerültek az alkotmányba, parlamenti és kormánybéli részvételünk pedig akár túlreprézentaltnak is mondható.

– A Fidesz egyik tekintélyes politikusa egyszer kifakadt, mondván, egy törpepárt akar diktálni a Fidesznek. Érezhető feszültség a fideszesek és KDNP-sek között?

– Mi nem érzünk ilyen feszültséget. Ha a fideszesekben rossz érzéseket vált ki valami, arról nem tehetünk,

bennünk nincs ilyen, és győzelmi vagy diadalérzés sincs, csak a sikeres együttműködés jó érzése.

– Amikor erről beszéltem fideszes képviselőkkel, akkor többen zsarolásnak nevezték, a KDNP az alkotmány megszavazását ahhoz kötötte, hogy bekerüljön az alaptörvénybe a magzati élet védelme.

– Ez nem így van, a zsarolás nekünk nem kényerünk. Kértük, és megértettük a Fideszszel, hogy ez nekünk fontos. Bekerült.

„A KDNP-frakció, úgy érzem, létszámában és felkészültségében is megfelelő.”

– De az abortusztilalom nem, arra egyértelműen nemet mon-

dott a Fidesz. Olyan információt is hallottunk, hogy a kereszténydemokraták a szabad vasárnapról szóló javaslatának támogatását kérték vigaszdíjként cserébe. Ez igaz?

– Nem, mint mondtam, nem stílusunk a zsarolás.

– Pedig van bőven muníciójuk: nagyon sok kétharmados, sarkalatos törvényt kell még elfogadni az év végéig, amihez a Fidesznek szüksége van a KDNP voksaira. Beszéltem fideszesekkel, akik kemény csatákra számítanak emiatt.

– Felesleges az aggodalmuk: tudtában vagyunk az erőviszonyoknak, és mértékletességet gyakorolunk. A méretünk és létszámáranynk szabta józan határt nem lépjük át követeléseinkben.

– Az abortusztilalomért harcolnak még, vagy lemondtak róla?

– Biztos, hogy van olyan megoldás, ami a mi értékrendünkhöz közelebb álló módon fogalmazza az élet védelmével kapcsolatban, de tisztában vagyunk vele, hogy a magyar társadalom jelenlegi állapotában csak ilyen mértékben képes az élet védelmére.

– Éppen a napokban indított – máris sokat bírált – kampányt a kormány a magzati élet védelméről. A KDNP áll mögötte?

– Inkább azt mondanám, hogy egy szemlélet. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium KDNP-s államtitkára kezdeményezte, de nem volt előtte róla egyeztetés a pártban vagy a frakcióban.

– Azzal vádolták néhány hete a dohánzásellenes törvény vitájában, hogy csak a magzati életet védi, a felnőttéket nem. A törvénytervezet felpuhítására nyújtott be ugyanis módosító javaslatot. Dohányzik, az érintettség motiválta?

– Nem dohányszom, és a javaslatomat inkább normalizálásnak nevezném, mint felpuhításnak. A célkitűzéssel egyetértek, védeni kell a nemdohányzókat. De azt nem értettem, hogy egy zárt helyiségben, ahol csak dohányosok lennének, ott miért ne lehetne rágyújtani. A törvényjavaslat szerintem túllőtt a célon, fanatikus, sőt diktatórikus lett. Éppen ezért nem is vettem részt a szavazásában.

– Lázár János a Fidesz frakcióvezetőjeként többször felszólalt a képviselői költségterítéssel való trükközés

ellen, néhány kivétellel a frakció etikai bizottsága elé vitték az ilyen ügyeket. Visszaélések a KDNP-ben is voltak, de nem hallottam, hogy bárkit is megróttak volna.

– Mert nincs is rá szükség. Egyik esetben sem tudatos megtévesztésről, hanem figyelmetlenségről vagy tájékoztatatlanságról volt szó.

– Így magyarázták ezt a Fideszben is, csak ott retorzió is járt érte.

– De mi külön párt vagyunk, nálunk nem járt retorzió.

– Amiatt is bírálták a KDNP-t, hogy több képviselőjük a családtagjait foglalkoztatja a frakcióirodán. Ezt elfogadhatónak tartja? A Fideszben például külön szabály van, hogy nem alkalmazhatók a hozzátartozók.

– De mint említettem, mi külön párt vagyunk, a felvetés meg szerintem hülyeség. Miért lenne baj ez? Ezek bizalmi állások, amire a képviselő értelemszerűen olyasvalakit választ, aki iránt bizalommal van. Ráadásul jelentéktelen, 80-90 ezer forintos fizetésekről van szó, sok hétvégi és esti túlmunkával.

– Orbán Viktor miniszterelnök többször is kijelentette, hogy milyen fontos Fidesznek a KDNP szövetsége. De

mennyire volt könnyű az elmúlt egy évben a Fidesz szövetségének lenni és olyan ügyekhez adni a nevüket, mint az Alkotmánybíróság jogköreinek korlátozása, a médiatörvény vagy a magánnyugdíjpénztári tagok vagyonának államosítása?

– Abban a nagy átalakításban, amiből részt vállaltunk, fel kell vállalnunk a konfliktusokat is. A változások sok érdeket sértenek, de mi a Fideszrel együtt, a nemzeti célok érdekében felvállaljuk ezeket.

– Mennyire jó százjzettel tették ezt?

– Biztos, hogy mi másként csináltuk volna. Van, amikor árnyaltabban, talán átgondoltabban, mérsékeltbben nyúltunk volna a kérdésekhez. Más a stílusunk is, mint a Fidesznek, de a célok érdekében együtt visszük végig a reformokat.

– Az egyik legtöbbet bírált kormányzati szereplő a KDNP-s Hoffmann Rózsa oktatási államtitkár. Számos döntését támadják, de folyamatos bírálatok érik arra hivatkozva is, hogy nem egyeztet a szakmai szervezetekkel. Legutóbb pedig a kormányt felejtette el megkérdezni, mielőtt egy a közoktatási törvényhez kapcsolódó akcióba kezdett. Meddig állnak ki mellette?

– Az ő szakmai rátermettségéhez nem fér kétség, és a törekvései is egyértelműen elfogadhatók a KDNP-nek. Az egyeztetés folyamatát vagy a törvényalkotás állomásait megítélni nem az én tisztem. Valószínűleg lehetett volna másként is, de ennek úgymint ő viseli a nehézségeit.

– Mit szolt például a Corvinus megszüntetéséről, feldarabolásáról szóló hírekhez?

– Én úgy tudom, hogy erről még nincs döntés. Az viszont ismert, hogy a felsőoktatási intézmények száma elburjánzott. Ha rajtam múlna, én nem gondolkodnék egy nagy múltú intézmény megszüntetésében, de hogy milyen átszervezések lesznek és keltenek, az más kérdés.

– Sok a találgatás a sajtóban egy év végén vagy jövő év elején esedékes kormányátalakításról. Ha KDNP-s államtitkárnak is fel kellene adnia pozícióját, mit lépne? Harcolnának értük?

– Egyelőre nem látunk okot arra, hogy bármelyik minisztert vagy államtitkárt le kelljen cserélni, de tudomásul vesszük, hogy a miniszterelnöknek van kormánya és nem fordítva. A munkatársait nyilván ő válogatja meg, mi szeretnénk, ha a jelenlegi arányt továbbra is meg tudnánk tartani.

– Kire a legbüszkébb a frakcióból és kire a legkevésbé az elmúlt egy év teljesítménye alapján?

– Egy miniszterelnök-helyettesre, öt államtitkára és harminchat képviselőre vagyok büszke.

– Harmincheten vannak. Ön maga ezek szerint nem?

– Ezt ne én ítélem meg, inkább úgy fogalmazok: sokoldalú és kihívásokkal teli időszakként éltem meg az elmúlt évet frakcióvezetőként. Na jó, olykor sikeresnek is éreztem.

– Volt valami az elmúlt évben, amit a KDNP szempontjából kudarcként élt meg, vagy olyan döntésük, amit megbánt és már másként döntene?

– Kudarcnak nem nevezném, inkább úgy fogalmaznék: kompromisszumokat kötöttünk.

– Melyik volt a legnehezebb?

– Nem egy konkrét esetet emelnék ki, inkább a stílus- és hangsúlybeli különbségeket a Fidesz és a KDNP között. Ahogy az előbb is mondtam: sok esetben átgondoltabban hoztunk volna meg döntéseket, így leginkább az elhamarkodott lépések keltettek bennünk rossz érzéseket, de el kellett fogadnunk, hogy ebben a törvénykezési „nemzeti vágatában” néha hibás megoldások is születnek.

A Velencei Bizottság raportőreivel tárgyalt Harrach Péter

FORRÁS: KDNP.HU – BROCKHAUSER EDIT

Az ET Velencei Bizottság raportőrei tárgyalásokat folytattak a parlamenti pártok frakcióvezetőivel is. Harrach Péter, a KDNP országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője történelmi visszatekintéssel kezdte tájékoztatóját. – A KDNP olyan történelmi párt, amely a II. világháborút követően született, a kommunista hatalomátvétel előtt. Képviselőit a kommunista diktatúra börtönbe vagy emigrációba kényszerítette. Az 1956-ban újjászülő párt tagjait a forradalom bukását követően ismét meghurcolták. A KDNP mélyen elkötelezett a demokrácia mellett, és továbbviszi a történelmi örökséget, a hagyományos értékrendet – fogalmazott a politikus, majd arról beszélt, hogy melyek a KDNP frakciójának feladatai az alkotmányozás és a sarkalatos törvények megalkotása során.

– Politikai felelősei leszünk a családok védelméről és az egyházakról szóló törvények kidolgozásának. Mindkét témában évek óta jó a kapcsolatunk a civilekkel, az egyházakkal, a szakmai szervezetekkel. Az egyházak szabadságáról szóló jelenlegi törvény a rendszerváltozásokor született. Előnye, hogy a pártállam felügyelete alól kikerült az egyház, hibája, hogy visszaélésre ad lehetőséget.

Olyan gazdasági szervezetek neveztek magukat egyháznak, amelyek kihasználták a nonprofit ágazat előnyeit. A valós egyházi tevékenységet folytató közösségekhez képest megnégyszereződött a számuk. Definiálni kell mit jelent az egyház – fejtegette Harrach Péter.

A családok védelméről szóló törvényre térve hangsúlyozta, hogy abban a családok támogatásának, a családbarát társadalmi környezetnek, és a családjognak is helyet kell kapnia. – A jelenlegi parlament első döntései között szerepelt a gyermekek után járó adókedvezmény. A magyar demográfiai helyzet nagyon rossz, az évente 30-40 ezer fővel fogyó lélekszámot, 50 százalékban tudja kompenzálni a

határon túli magyarok letelepedése. Ez nem jó megoldás, hiszen a szülőföldön maradás fontos cél. Az alacsony születésszám veszélyezteti a nyugdírendszer fenntarthatóságát is. Hosszú távon a foglalkoztatottság és ezzel a járulékfizetés növekedése a cél, illetve a kiszámítható családpolitika, amely nem változik meg négyévenként – mondta el a frakcióvezető.

Kitért arra is, hogy a KDNP a családot a gyermek érdeke szempontjából értelmezi. A házasságot egy férfi és egy nő életközösségének tekinti. Az egyneműek kapcsolatát, mint szabad döntést tiszteletben tartja, de nem tekintti házasságnak. Az Alkotmányban ezzel kapcsolatban megfogalmazott definíciót a KDNP képviseli.

A romaügyet érintve kifejtette, a történelem során soha nem okozott problémát a magyarok és a cigányok együttélése, de ez a rendszerváltást követően megváltozott, hiszen a romák többsége munkanélkülivé vált, szociális helyzetük leromlott, amely a bűnözés melegágya. Ez társadalmi feszültségeket okoz egyes településeken. Nem megoldás az önvédelmi célú félkatonai szervezetek megjelenése. A kormány határozottan fellép ellenük, illetve másik oldalról a kisebb büncselekményeket is szigorúbban bünteti. A téma kapcsán említette a demográfiai eltolódást, amely abból fakad, hogy a többségi társadalomban a családonkénti gyermekvállalási arány egyharmada a roma családoké. A kérdés hosszú távú megoldása az oktatásban és foglalkoztatásban rejlik. – Vannak politikai törekvések, amelyeknek érdeke a feszültségkeltés. A szélsőjobb rossz választ ad a felmerülő problémákra, a szélsőbal pedig rosszul teszi fel a kérdést – emelte ki a politikus.

Harrach Péter kérdésre válaszolva beszélt még a munkaerőpiacra visszatérő édesanyák helyzetéről, illetve az örökbefogadásról. Elmondta: több ezer házaspár vár kisgyermekre, így nem kívánnak nyitni alternatív együttélésben lévők felé, csupán az eddigi eljárás bonyolultságát csökkenteni.

A szellem és a lélek összhangja az ünnepen megerősödik

Az ünnepek olyasmire hívják fel a figyelmet, amit hétköznap észre sem venénk... Michl József, a KDNP képviselője a vasárnapi pihenőnap mellett tör lándzsát, s egyéni képviselői indítványként javasolta augusztus 15-ikét, Nagyboldogasszony napját is ünnepnappá nyilvánítani.

ZSOHÁR

Tata polgármestere arra a kérdésre, hogy az augusztus 15-i Nagyboldogasszony nap munkaszüneti napként való megtartása nem halványítaná-e augusztus 20-a súlyát, határozottan válaszol.

– Véleményem szerint éppen megerősítené! Szent István király halálának napján országát a Szűzanya oltalmába ajánlotta, amely tétel a magyar kereszténység hagyományaink egyik alappillére. Évszázadokon át megültük ezt az ünnepet, nem hiszem, hogy gazdaságilag többet veszítenénk munkaszünetté tétele nyomán,

mint amennyit nyernénk vele lelkiségben, nemzeti identitásunk megerősítésében. Egyébiránt a modern szakértői kutatások kimutatják, hogy amennyiben a szükséges pihenés elmarad, vagy elhagyjuk, az sokszorosan veti vissza a teljesítőképességet, s nem csupán fizikai értelemben – indokolja Michl József, miért tette javaslatát. – A szellem és a lélek összhangja a hagyományos ünnepeinken erősítheti egymást, s különösen a keresztény szellemiségből táplálkozó tradíciókra igaz ez a hatás – vélekedik határozottan Michl József.

A karácsony és a húsvét szakrális jellegét csak nyomokban ismerők, vagy a nem hívők a néphagyomány szokásait felerősítvén is megélhetik

mélyiségeit a keresztény üzeneteknek. A család együtt ünnepel, pihennek, s az ajándékozás nemcsak pénzköltés, hanem az egymás felé fordulás jelképe is. A szabad vasárnap ismét szabaddá válása, pihenőnappá tétele szívügye Michl Józsefnek – ezt minden lehetséges alkalommal hangsúlyozza. Az igazi családokban a születés- és névnapokat is megülik, s ezen napok úgyszintén nem a pénzen megvásárolható ajándékok miatt fontosak, fűzi tovább a gondolatot a képviselő. Mind gyermekkorában otthon, mind a saját családjában férjként, apaként többemagával élte-éli át az ünnepeket, s erről örömmel be-

szél. A gyerekek okos tanítással, mértékkel hangsúlyozott köszöntése szerinte azért fontos, hogy egészséges én-tudatot alakítsanak ki. A születés- és névnap az ünnepeltről szól, akkor ő a legbecselesebb, ráirányul a figyelem. A nemzeti ünnepek az ország, a magyar nép közösségi élményét erősítik.

– Nagyboldogasszony a magyarság tudatában évezred óta benne él, felekezetre való tekintet nélkül. Az ősi kultúránk része, a nemzettudat alkotóeleme. A javaslat szerint csak jövő esztendőttől lesz munkaszüneti nap, de bízom benne, hogy sokak egyetértésével találkozunk szándékunk – zárja rövid eszme-futtatását az ünnepkről Michl József.

Legyen munkaszünet nagypéntek

FORRÁS: MTI

A kereszténydemokrata Varga László nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítását kezdeményezi az Országgyűlésnek május 9-én benyújtott javaslatában. Az Országgyűlés honlapján közzétett egyéni képviselői indítványt azzal indokolta, hogy nagypéntek ünnepe az Európa önazonosságát jelentő keresztény kultúra egyik kiemelkedő napja, amit minden magát keresztény, illetve kereszténynek valló közösség a legnagyobb ünnepei között tart számon. Mint a munka törvénykönyvéről szóló tör-

vény módosításában kiemelte: Európa jó néhány országában, így különösen Németországban, Ausztriában, Olaszországban vagy Portugáliában nagypéntek jelenleg is munkaszüneti nap.

Ezen a napon emlékezik a világ kereszténysége Isten szeretetének legnagyobb bizonyosságára, a golgotai keresztre, Jézus Krisztus megváltó halálára. Munkácsy Mihály Krisztus-trilógiájától kezdve az útszéli keresztig minden erre a napra emlékeztet, éppen ezért szükség lenne ezt a napot munkaszünetté nyilvánítani, ezzel is lehetőséget adni a hívő emberek számára az elmélyülésre, az áhítatra.

Először ünnepeltük az összetartozást

– Folytatás az 1. oldalról –

Kitért arra is, hogy ősszel létrejön a nemzeti regiszter, amellyel az interneten keresztül minden magyart szeretnének elérni a világban. – Megcselekedtük, amit a törvény előírt, megindult a nemzet közjogi egyesítése, az iskolák közötti kapcsolat építése, lesz nemzeti regiszter, és elmondhatjuk, megharcolunk minden magyarért – összegzett a miniszterelnök-helyettes.

Hoffmann Rózsa oktatási államtitkár, felidézve a trianoni békeszerződés aláírását, azt mondta, hogy ez a nap a diákokról is szól, értük is született. Kiemelte: akkor nagyon sokan azt vizionálták, hogy megszűnik a magyarság, Magyarország beolvad az emberiség nagy tengerébe. Hogy ez nem történt meg, az elsősorban az akkori tanároknak és diákoknak köszönhető, akik nem engedték, hogy elhaljon az a csodálatos érték, amelyet évezrede magyarságnak, magyar nyelvnek, kultúrának hívnak.

Ópusztaszer A mai nap nem trianoni szétszórátásunkat gyászoljuk, hanem a túlélést, az újrakezdést és a magyarok összetartozását ünnepeljük – jelentette ki Kövér László az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban. Az Országgyűlés elnöke kifejtette: Nincs határon belüli és határon kívüli magyar ügy, egyetlen magyar ügy létezik, ennek jegyében kell szellemi, lelki és anyagi erőforrásainkat összpontosítani, a magyar államot újjáépíteni

Hódmezővásárhely Azok számára, akik ma állampolgársági esküt tesznek, vége a jelzős szerkezetes magyarságnak; a mai eskü valódi választóvonal az egész magyarság életében – mondta ünnepi beszédében Lázár János polgármester, a Fidesz országgyűlési frakciójának vezetője. Hangsúlyozta: a nemzeti összetartozás napja nem Trianon lezárása, hanem a 2004. decemberi népszavazás igazságtalanságának a kiküszöbölését jelenti.

Tökés László, az Európai Parlament alelnöke beszédében úgy fogalmazott, hogy ugyanaz a nemzeti szövetség újul

meg most, igaz, más formában, és most nem vérrel pecsételik meg, amelyet annak idején megkötöttek az ősök. Ezt Trianonban szétrombolták. Krisztus teste megtörtetett, leszaggatták tagjait, de most eljött az ideje a húsvéti alkotmány szellemében a feltámadásnak.

Szabadka A határon túli magyarok választójogáról a döntés a kormánykoalíció tagjainak fejében és lelkében már megszületett, a megvalósítás azonban még sok technikai kérdést vet föl – közölte Kövér László a vajdasági Szabadkán. Mint mondta: az új alaptörvény elfogadása nyomán módosítandó választójogi törvény alapján minden magyar állampolgárnak lesz választójoga, attól függetlenül, hogy életvitelszerűen Magyarországon él-e.

Budapest, XXII. kerület Mára több ezer határon túli magyar kapta meg, kapta vissza a magyar állampolgárságot, és kilencven ezren nyilvánították ki szándékukat erre – mondta Németh Zsolt külügyminisztériumi államtitkár.

Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke szerint azt ünnepeljük ma, hogy egy olyan nemzet részei vagyunk, amelynek tagjai, a mi eleink, az elmúlt kilencven évben napról napra, erőt merítve megtartottak minket. Fejlet kell, hogy hajtsunk dédapáink, apáink, anyáink, papjaink, tanítóink, munkásaink és parasztjaink előtt, mert ők tartottak meg minket.

Sárospatak Ökumenikus istentisztelet emlékeztek Sárospatakon a nemzet egységére Csomós József református püspök, Katona István katolikus püspök, Damjanovics József görög katolikus főesperes és Asztalos Richárd evangélikus lelkész részvételével. Az eseményen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes mondott ünnepi beszédet.

Budapest, XI. kerület Rétvári Bence, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke szerint a politikának természetes része, hogy különböző értékalapon politizálnak egyes csoportok, de az az igazi vízvonal, hogy ki képes a magyar érdekeket képviselni. Az alelnök a KDNP és az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség közös fővárosi ünnepségén kiemelte: lehet valaki a szívében jobboldali, kereszténydemokrata, szocialista, vagy nemzeti radikális, de az a lényeg, hogy az igazán fontos kérdéseknél ne ezeket az értékeit, hanem a magyar érdekeket nézze és képviselje.

Gaal Gergely, az IKSZ elnökhelyettese azt mondta, hogy a 21. század elején meg kell találni a magyarság megmaradásának és megerősödésének a lehetőségeit. Kiemelte: van ok a derűlátásra, hiszen az elmúlt egy évben jelentős lépések történtek a korábbi kormányzatok által tudatosan gyengített nemzeti önbecsülés helyreállítására.

A hitelveket is csatolni kell a bejegyzéshez

FORRÁS: MTI

Nem lesz kritérium a 25 ezres taglétszám a történelmi egyházaknak az új egyházi törvény tervezete szerint – mondta Szászfalvi László, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára Budapesten a Vallás, egyház, oktatás Európában és Magyarországon című szimpóziumon.

A Magyar Vallástudományi Társaság rendezvényén közölte: „A korábbiakban gondolkodtunk azon, hogy létszámhoz, akár 25 ezer főhöz kössük

a történetiség elismerését, de hamar kiderült, hogy ez nem járható út. Ezt ugyanis nem tudná teljesíteni több, jelentős magyarországi múlttal rendelkező egyház, például az ortodoxok vagy az unitáriusok, ugyanakkor több, dinamikus fejlődő újabb egyház simán teljesítené, amelyeknek viszont a magyar történelemben és kultúrában nincs még olyan széles beágyazottságuk, hogy a közvélemény e fölött napirendre térne.”

Szászfalvi László elmondta: a tervek szerint a jövőben az egyházi bejegyzés alapvető feltétele lesz, hogy az egyház elsődlegesen vallási tevékenységet végezzen, legalább húsz éve működjön Magyarországon, és legalább ezer természetes személy tagja legyen. Hozzátette, a tervezett új törvény nem kívánja kirekeszteni „a kommunista diktatúra időszakában is már egyházként működő vallási közösségeket”.

Az eddigiekkel ellentétben nemcsak alapszabályt, hanem részletes hitelveket is csatolnia kell majd a bejegyzést kérő egyháznak. Ebből lesz megállapítható, hogy a bejegyzést kérőnek tényleg van-e önálló teológiai alapvetése. Ennek eldöntéséhez a bejegyzést kizárólagos hatáskörrel végző Fővárosi Bíróság szakértők segítségét is igénybe veheti majd – mutatott rá.

Szászfalvi László kiemelte, a névviselés kérdését is szigorúbban kell szabályozni a jövőben, hogy ne lehessen egy egyház nevét, szimbólum- vagy szertartásrendszerét összetéveszteni másokéval.

Kiszámítható pályáiv a tanároknak

FORRÁS: MTI

Nagy változások előtt állunk, s csak rajtunk múlik, hogy kihasználjuk-e a rendelkezésre álló lehetőségeket – fogalmazott az oktatási államtitkár a pedagógusnap alkalmából írt köszöntőjében. Hoffmann Rózsa a kormány.hu oldalon közzétett levelében felidézte, hogy egy esztendővel ezelőtt ígéretet tett: államtitkárként azért fog küzdeni, hogy minden pedagógus megkapja azt a megbecsülést, amit „a nemzet lámpásaként megérdemel”. Az államtitkár szerint azóta sokat haladtak, hamarosan elkészül a közoktatási törvény és annak részeként a sok évtizede várt pedagógus-életpályamodel, amely kiszámítható pályáivet biztosít a tanároknak, tanítóknak, óvodapedagógusoknak.

Közös érdek, hogy a koncepcióból mielőbb jogszabály legyen – hangsúlyozta a kereszténydemokrata politikus, hozzátéve: az elmúlt hónapokban sok ezer oldalnyi véleményt olvastak el, ezek nagy részét beépítették a koncepcióba, és megannyi szakmai, érdekvédelmi szervezettel egyeztettek. Hoffmann Rózsa úgy fogalmazott: karnyújtásnyira vagyunk attól, hogy szándékainkat törvény rögzítse, és a pedagógusokat méltó anyagi és erkölcsi megbecsülés övezze, hiszen színvonalas nevelő-oktató munkát csak derűs és bizakodó pedagógusok tudnak végezni, olyanok, akiket nem gyötör a létbizonytalanság, akik teljes szívükkel és minden energiájukkal tanítványaik felé tudnak fordulni, akik érzik minden rezdülésüket, gondolatukat.

A megváltozott munkaképességűek is fontosak

FORRÁS: MTI

Autistákat és megváltozott munkaképességűeket foglalkoztat a Főkefe Nonprofit Kft. a Heves megyei Karácsondon abban a majorságban, amelyet a ferences rend működtetett eddig – jelentette be a szociális, ifjúsági és családügyekért felelős államtitkár Karácsondon.

Soltész Miklós aláírta azt az együttműködési megállapodást, amelynek értelmében a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány átadja a majorságot a társaságnak, amely 4100 embert, közöttük 3500 megváltozott munkaképességű és fogyatékkal élő munkavállalót foglalkoztat. A megváltozott munkaképességűek foglal-

koztatásával az állam bizonyítja, hogy ezek az emberek is fontosak a társadalom számára – hangsúlyozta Soltész Miklós.

A Főkefe az idén további három helyszínen, Martfűn, Tomajmonostorán és Jászapátiban indít mezőgazdasági termelést a négy telepen több mint száz megváltozott munkaképességű ember foglalkoztatásával.

Soltész Miklós emlékeztetett arra: a kormány fél évvel ezelőtt indította útjára a „Segítő vásárlás” elnevezésű akcióját.

Ennek célja, hogy elősegítsék a mezőgazdasági termékek helybeni értékesítését, a közigazgatás, illetve az önkormányzatok, például a közétkeztetés céljára.

A szeretet kultúráját kell meghonosítani

A Közép-Európa történelmét meghatározó keresztény, zsidó és muszlim egyházak „trialógusa” erősítheti a társadalmi kohéziót, a kormány ezért új lendületet kíván adni a vallások közötti kapcsolatok fejlődésének – mondta Szászfalvi László, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (KIM) államtitkára Gödöllőn a Keresztény-zsidó-izlám párbeszéd című konferencián. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a magyar EU-elnökség keretében szervezett rendezvény megnyitóján elmondott beszédében hangsúlyozta: az állam és az egyház szétválasztása nem jelentheti az egyház és a társadalom szétválasztását, hiszen az emberek egyszerre tagjai felekezetüknek és a társadalomnak, ezért az államnak harmonikusan kell együtt élnie az egyházzal.

FORRÁS: MTI

Semjén Zsolt kifejtette: szimbolikus a jelentősége annak, hogy a tanácskozást Magyarországon rendezik, ugyanis az ország „megszenvetde az ateista kommunizmus minden keservét”. Nem csupán a vallási életet próbálták ellehetetleníteni, hanem a vallási hagyományokat is meghamisították – mondta a KDNP elnöke.

Vallásellenes tendenciák a nyugati világban is jelentkeztek, és jelenleg is

érvényesülnek – mutatott rá, hozzátéve: „Ilyen, amikor a szekularista felfogásból ideológiát csinálnak, és állami eszközökkel támogatják ezt a szekularista ideológiát. Ennek a műszava az állam világnézeti semlegessége”. A világnézeti semlegességnek van egy pozitív, és van egy negatív értelmezése. „Pozitív és helyes, amikor az állam nem avatkozik be teológiai kérdésekbe, és tudatában van annak, hogy nem illetékes vallási, transzcendentális kérdések eldöntésében” – je-

lentette ki. Helytelen viszont, amikor a társadalmat és az egyházakat egymástól elválasztó „semleges világnézetet próbálnak propagáltatni az államok által”.

Az állam tehát nem avatkozhat be vallási ügyekbe, ugyanakkor nem is lehet közömbös a vallási kérdések iránt, hiszen az a feladata, hogy tiszteltben tartsa a polgárok értékviselését, és minél inkább lehetővé tegye az egyházak szabadságát

A Keresztény-zsidó-izlám párbeszéd című konferencia szünetében Szászfalvi László elmondta: Európa minden olyan régiójában, ahol több felekezet tagjai élnek együtt, fontos szerepe van a vallásközi párbeszédnek. A közép-európai térségben a három meghatározó vallás – a keresztény, a zsidó és a muzulmán – „trialógusára” van szükség, nemcsak az ünnepeken, hanem a mindennapokban is. „Egyfajta kovásza” lehet ez a társadalmi fej-

lődésnek. A cél nem csupán a tolerancia, vagyis egymás elfogadásának és tisztelésének az erősítése. „Ez a minimumkövetelmény, aminél sokkal több kell. A szeretet kultúráját kell meghonosítani” – mondta Szászfalvi László.

Hozzátette: ennek szellemében rendezték a kétnapos gödöllői nemzetközi konferenciát. A tanácskozás egy folyamatba illeszkedik, amely a magyar uniós elnökség révén „új dimenziókkal gazdagodik, új lendületet vesz”, és a legmagasabb szinten is folytatódik – mondta az államtitkár. A következő fontos állomás októberben lesz, Assisiben, ahol XVI. Benedek pápa találkozik a világ vallási vezetőivel.

A következő, a lengyel uniós elnökség is továbbviszi a vallásközi párbeszéd és a szeretet kultúrájának ügyét, amelyet a kormányzat leginkább azzal tud segíteni, hogy rendezett viszonyokat alakít ki az állam is az egyházak között – mondta a KIM államtitkára.

Dsida Jenő első magyarországi szobrát avatták fel Kaposváron

FORRÁS: MTI

„Dsida Jenő a magyar nemzeti ösztartozás szimbóluma” – hangsúlyozta Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes a költőről, amikor születésének 114. évfordulóján felavatták a szobrát – a bronzból készült mellszobor Balvin Nándor kaposvári művésztanár alkotása – Kaposváron, a Klebelsberg Középkolai Kollégiumban. „Annak a kormánynak, amelyik lehetővé teszi az állampolgárságot a határon túli magyarság számára és ezáltal közjogi értelemben is egyesíti a nemzetet (...), és annak a gondolatközösségnek emblematikus szereplője kell, hogy legyen Dsida és az ő költészete” – hangsúlyozta, a KDNP elnöke.

Dsida Jenő számomra azért is fontos, mert ő valóban keresztény gondolkodó, keresztény költő volt, aki mélyeséges Krisztus-hitéből nézte a világot, és ennek az erejével tudta elviselni azokat a szenvedéseket, amelyeket

a sors rámért - fogalmazott a politikus. „Tehát Dsida Jenő a magyarságnak és a kereszténységnek is a szimbóluma” – fűzte hozzá Semjén Zsolt.

Jókai Anna Kossuth- és Magyar Örökség-díjas író az 1907. május 17-én született a költő életútját méltatva kiemelte: Dsida nagyon jól tudta, hogy

egyszerre vagyunk gyöttrődő, magánytól féltő, sok esetben árulással küszködő emberek és egyszerre vagyunk egy a hazának a fiai.

Dsida Jenőnek több verseskötete és egy, az Erdélyi Lapok által 1933-ban szervezett római szentévi zárándoklitról beszámoló útikönyve jelent meg. Egyik leghíresebb verse, a Psalmus Hungaricus (Magyar zsolttár). A szívbetegségben szenvedő költő egy meghűlést követően hónapokig feküdt a kolozsvári kórházban, 31 éves korában, 1938. június 7-én halt meg.

Utolsó verseskötete Angyalok cíteráján címmel már a halála után jelent meg.

Dsida Jenő mellszobra a Klebelsberg Kunóról elnevezett kaposvári kollégium szoborparkjában kapott helyett, ahol az egykori kultuszminiszter szobra is áll.

Küldetésünk örökségünk tudatosítása

FORRÁS: MTI

Minden magyar küldetése, hogy saját nemzeti örökségét kimunkálja, tudatosítsa és felmutassa – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a bukovinai székelyek hazatérésének 70. évfordulója alkalmából tartott ünnepségen,

már nincs igazi nemzete. Semjén Zsolt ezzel szemben azt hangsúlyozta, hogy a világ sokkal szegényebb lenne ezen fogalom nélkül.

– Nincsen általában vett magyar történelem és kultúra, hiszen a magyarság esetében ez csak a részek figyelembevételével értelmezhető: „nincs magyar történelem a Felvidék, Erdély, a Délvidék nélkül, sem akkor, ha bármelyik részt levágjuk az egészről – mondta Semjén Zsolt.

A bukovinai székelység története bizonyos értelemben az előzménye annak a nemzetegyesítésnek, ami a mai magyar kormány célja.

„Ami megtehetünk, hogy az állampolgárság biztosításával elérhetjük, minden magyar – bárhol legyen a világban – közjogi értelemben is a magyar nemzet része legyen” – fogalmazott a miniszterelnök-helyettes.

A bukovinai székelyek a budai várban hálaadó szentmisével, koszorúzással, folklórműsorral ünnepelték hazatérésük 70. évfordulóját. Arra emlékeztek, hogy 1941-

Harcművészek a határontúliakért

Május 28-án először rendezték meg a „Harcművészek a határontúliakért” elnevezésű kulturális és sporteseményt, amelynek keretében három felvidéki faluból, Karváról, Dunaradványból és Dunamocsról érkező gyerekeknek szerveztek látogatást az Országházba, délután pedig a hazai harcművészet nagymestereinek vezetésével önvédelmi oktatáson, illetve harcművészeti edzéseken vehettek részt. A Magyar Wing Tsun Egyesület és a CSEMADOK által szervezett rendezvény fővédnöke Semjén Zsolt, nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke volt.

Mint Simicskó István, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke, a Wing Tsun kung fu 4. fokozatú mestere elmondta, a Máday Norbert ötlete nyomán meg-

valósult rendezvénnyel arra vállalkoztak, hogy olyan élménnyel kedveskedjenek gyereknep előtt a határontúli gyerekeknek, amely emlékezetes marad számukra és ösztönzőként hathat későbbi életükben is, és megismertette velük a magyarországi harcművészet nagy alakjait, kedvet csináljanak nekik e sportok művelésére.

A délutáni foglalkozásokon Furkó Kálmán (kyokushinkai 7 dan), Kis Pál (kobudos 6 dan), Polyák József (okinawa 6 dan), Máday Norbert (a Wing Tsun kung fu 8. fokozatú mestere), Prof. Dr. Molnár Miklós, a Rendőrtisztví Főiskola rendészeti és nemzetközi rektorhelyettese (a Wing Tsun kung fu 1. fokozatú mestere) és Simicskó István mutatta meg a határontúli gyerekeknek a harcművészetek világát.

-ab-

a budavári Mátyás templomban. A KDNP elnöke elmondta: ha végignézzük az európai gondolkodáson, akkor azt lehet látni, hogy a nemzetdattal kapcsolatba van olyan vélemény, amely nem tekinti értéknek a nemzetközösséget, és azt mondja, az európai embernek

ben magyar-román kormányegyezmény alapján az akkori határokon belülrre, a Bácskába telepítették a Bukovinában élő székelyeket. Az évfordulón a Bukovinai Székelyek Országos Szövetsége Emelt fővel címmel egész éves programsorozatot hirdetett.

Liszt-koncert a Vatikánban

Schmitt Pál köszöntő beszédet mondott a hangverseny előtt a VI. Pátról elnevezett audienciateremben

„Nekünk, magyaroknak nagyszerű érzés, hogy miközben az európai figyelem soros uniós elnökségünkől adódóan hatványozottan irányul ránk, az UNESCO Liszt-éve jóvoltából a politikai nyelvezet mellé egy másik is társul: a zenéé” – mondta Schmitt Pál köztársasági elnök a Vatikánban, ahol a VI. Pátról elnevezett audienciateremben XVI. Benedek pápa tiszteletére május 27-én hangversenyt adott a Nemzeti Filharmonikus Zenekar és Énekkar.

A hangversenyt követően XVI. Benedek pápa Schmitt Pál korábbi beszédére is válaszolva megköszönte a magyar előadók nyújtotta zenei élményt, és magyarul köszöntötte a delegáció tagjait és az előadókat. „Megköszönöm hozzám intézett szavait és azt, hogy rendkívüli szívéllyel felajánlotta számunkra ezt a csodálatos hangversenyt, az Európai Unió Taná-

csának magyar elnöksége és a valóban európai művész, Liszt Ferenc születésének kétszázadik évfordulója alkalmából”. XVI. Benedek beszédében minden idők egyik legnagyobb zongoraművészenek nevezte Liszt Ferencet.

A beszéd után XVI. Benedek mindelekként Kocsis Zoltán karmestert, Antal Mátyás karnagyot, Horváth István tenort köszöntötte, majd a magyar delegáció magas rangú tagjait. Az eseményen jelen volt Orbán Viktor miniszterelnök és felesége, a kormánytagok közül Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Martonyi János külügyminiszter, Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter, valamint Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, Szabó István református püspök, Kalota József ortodox érseki vikárius, Bolberitz Pál katolikus pap, Farkas István piarista szerzetes, valamint Dül Géza katolikus lelképásztor, cigánypasztorációs referens.

Forrás: MTI

Címzetes professzor lett Semjén Zsolt

Címzetes egyetemi tanár lett az Óbudai Egyetemen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, aki végzettségét tekintve teológus doktor és szociológus, egyúttal címzetes docens a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen. A KDNP elnökének az egyetem rektora és szenátusa ítélte oda az elismerést, amelyet az EU-Ped 2011 című pedagógusnapra ünnepségen adtak át.

kdnf.hu

Elhunyt Mádl Ferenc

„Mádl Ferenc volt köztársasági elnök vasárnap nem sokkal 13 óra után megtért Teremtőjéhez” – közölte május 29-én délután Kiss Norbert, a Köztársasági Elnöki Hivatal társadalmi kapcsolatokért felelős hivatalvezetője. A Széchenyi-díjas magyar jogtudós 2000 és 2005 között volt a Magyar Köztársaság elnöke. „Tiszteletre méltó életmű volt az övé, keresztény emberként a jog tudományában való kiemelkedő jártasságával szolgálta hazáját” – mondta Mádl Ferencről Semjén Zsolt, a KDNPéppárt elnöke.

Hazai közéleti szerepe a rendszerváltás után lett, amikor az Antall-kormányban kinevezték Európaügyi és a tudománypolitikáért felelős tárca nélküli miniszterre 1990. május 23-án. E tisztségét 1993. február 22-éig viselte, amikor

művelődési és közoktatási miniszterre nevezték ki. Tisztségét a Boross-kormányban is megtartotta. Eközben 1990 júliusától 1994-ig a kormány mellett működő Tudománypolitikai Kollégium elnöke volt. 1995-ben az akkori ellenzéki pártok Mádl Ferencet jelölték köztársasági elnöknek, az Országgyűlés azonban Göncz Árpádot választotta újra államfőnek. 1996 és 2000 között a konzervatív Magyar Polgári Együttműködés Egyesület elnökeként tevékenykedett, emellett 1999 és 2000 között az Orbán-kormány tudományos tanácsadó testületének tagja volt. 2000-ben az FKGP Mádl Ferencet jelölte köztársasági elnöknek. Június 6-án az Országgyűlés megválasztotta Göncz Árpád utódjaként államfővé. 2005-ben bejelentette, hogy nem vállal még egy elnöki ciklust. Visszavonulása után emeritálta és díszdoktori címet adományozott neki az ELTE.

A Kereszténydemokrata Néppárt együttérzéssel osztozik Mádl Ferenc családjával és mindazokkal, akiket fájdalommal tölt el a korábbi államfő elvesztése. Mádl Ferenc szerény, szeretetre méltó személyiségét az egész nemzet tisztelte – mondta Semjén Zsolt, a KDNP elnöke.

„Tiszteletre méltó életmű volt az övé, keresztény emberként a jog tudományában való kiemelkedő jártasságával szolgálta hazáját” – emelte ki Semjén Zsolt, aki felidézte, hogy Mádl Ferenc akkor kezdte meg államfői megbízatását, amikor Magyarország Szent István nagy művének, a keresztény magyar államiságnak a millenniumára emlékezett. „Emléke segít bennünket abban, hogy hazánkat mindenekfelett, minden magyar ember érdekében szolgáljuk” – jelentette ki a miniszterelnök-helyettes.

Mádl Ferencet június 7-én a budapesti Fiumei úti Nemzeti Sírkertben helyezték végső nyugalomra.